

Maandelijks uitgave • verschijnt niet in februari - mei - juli en oktober • afgiftekantoor Mechelen 1

DUG-OUT

MAGAZINE VOOR VOETBALTRAINERS

20

7e jaargang • Dug-Out nr. 20 • augustus 2004

Een samenwerking van de KBVB en F&G Partners bvba

F&G Partners bvba

Aimé Anthuenis: “Ook overheid zou zijn steentje kunnen bijdragen”

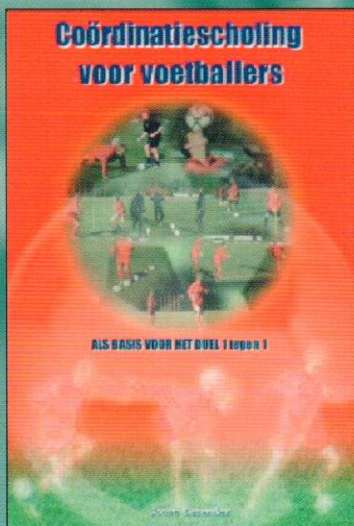
Efficiënt omgaan met trainingen in provinciaal voetbal

Kwaliteitsvolle jeugdopleiding, garantie voor de toekomst?

Het nemen van beslissingen tijdens de wedstrijd

Seizoensvoorbereiding van een club uit eerste provinciale

Na het fantastische "Duivelse-football-fun" boek brengt Joost Desender een nieuw boek uit over coördinatiescholing voor voetballers, rijk geïllustreerd met professionele tekeningen en aangevuld met een verrassende cd-rom, waarop de praktijk tot leven gebracht wordt.

Coördinatiescholing voor voetballers

Als basis voor het duel 1 tegen 1

Jeugdtrainers moeten de grootste aandacht aan de technische ontwikkeling van jeugdspelers schenken. De jeugdperiode is immers bij uitstek de periode om coördinatie van de jonge speler te scholen. Een goed ontwikkeld coördinatievermogen is een fundamentele bouwsteen voor het prestatievermogen. Het optimaliseert het duel 1 tegen 1, het verbetert de dribbelkwaliteiten en geeft de speler een beter spelinzicht. Vele vragen worden in dit boek behandeld. De handige cd-rom maakt het lezen van het boek nog aangenamer en biedt de trainer en de speler een beter inzicht.

Kortom, dit boek is geschikt voor iedereen die gepassioneerd is door het voetbalspel, gaande van de leerkracht lichamelijke opvoeding tot en met de opleider-begeleider van jonge voetballers, in clubverband of tijdens de jaarlijkse voetbalstages.

Boek bestaand uit 162 pagina's in kleur uitgebreid met CD-ROM, auteur Joost Desender.

Het boek "Duivelse-football-fun" is eveneens beschikbaar.

ANTWOORDKAART

Stuur dit formulier naar F&G Partners bvba, Leiebos 25 b A2, B-2170 Antwerpen
Of e-mail naar FG-partners@telenet.be.

- ☐ Ja, ik bestel het boek Coördinatie training voor voetballers. Ik betaal slechts 28 € + 4 € verzendingskosten.
- ☐ Ja, ik bestel het boek "Duivelse-football-fun". Ik betaal slechts 24 € + 4 € verzendingskosten.

Voornaam en naam:

Functie:

Straat: Nummer:

Postcode: Gemeente:

Tel.: Fax:

E-mail:

Datum:

Handtekening:

De door u verstrekte gegevens worden opgenomen in het bestand van F&G Partners, Leiebos 25 b A2, B-2170 Antwerpen. Deze gegevens zullen gebruikt worden in het kader van uw contractuele relatie met ons en dienen ons toe te laten u regelmatig op de hoogte te houden van onze producten en diensten. Wij kunnen uw gegevens eveneens overmaken aan derden voor direct marketing doeleinden. De Privacy-Wet verleent u een recht om kosteloos mededeling en verbetering van uw gegevens te vragen. ☐ Ik wens geen informatie te ontvangen m.b.t. de producten en diensten van F&G Partners BVBA en/of van derden.

0020-BC

DUG-OUT

NR. 20 — AUGUSTUS 2004

Dug-Out
Uitgave van

F&G Partners bvba

sprl F&G Partners bvba
Partners in Sports
Leiebos 25 b A2
2170 Antwerpen/Anvers
Editorial: +32 (0)486/85.15.73
Service: +32 (0)476/51.00.89
BTW 866.474.571

in samenwerking met

Hoofredacteur
Kristof Geeraerts
FG.Partners@telenet.be

Redactieraad
J. Peeters, Dr. M. D'Hooghe, M. Sablon,
F. Masson, A. Anthuenis, M. Van Geersom,
B. Browaers, Prof. P. De Knop, Prof. M. Cloes,
Prof. R. Philippaerts, Prof. W. Helsen,
Prof. T. Marique, Pr. J. Duchâteau,
F. Colin, J.-L. Donnay, G. Steens, K. Geeraerts.

Redactiecomité
Kristof Geeraerts, Benoît Lenzen,
Jean-Marie Saeremans,
Prof. Werner Helsen, Dieter Verhofstadt,
Hugo Schoukens, Jo Vanhoocke, BFC.

Uitgever
Dug-out is een samenwerking
van F&G Partners en de Koninklijke
Belgische Voetbalbond.

Klantenservice
+32 (0)476/51.00.89

Prijs
jaargang 2004
€ 75,88
(inclusief BTW en verzendkosten)

Reclameregie
FG-Partners@telenet.be

Verantwoordelijke uitgever
Marc Fodderie, Leiebos 25 b A2
2170 Antwerpen

© 2004 F&G Partners
Behoudens de uitdrukkelijk bij wet bepaalde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden vervoelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, op welke wijze ook, zonder de uitdrukkelijke voorafgaande en schriftelijke toestemming van de uitgever.

De redactie streeft naar betrouwbaarheid van de gepubliceerde informatie, waarvoor ze echter niet aansprakelijk kan worden gesteld.

Vragen staat vrij:

U kan schriftelijk al uw vragen over voetbaltraining voorleggen aan de redactie. Met deze vragen zal zoveel mogelijk rekening gehouden worden bij de inhoudelijke samenstelling van de volgende nummers.

IN DIT NUMMER

Standpunt Ook overheid zou zijn steentje kunnen bijdragen

5

Aimé Anthuenis

Provinciaal voetbal Eric Ceulemans: "Heel efficiënt omspringen met trainingen in provinciaal voetbal".

10

B.F.C. BFC

15

Psychologie Beslissingen tijdens de wedstrijd: een didactische en sociale aangelegenheid

16

QIKFoot Een kwaliteitsvolle jeugdopleiding als garantie

20

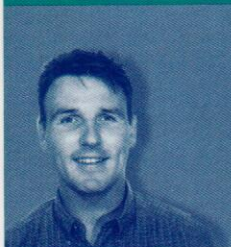
voor de toekomst van het Belgisch (prof)voetbal? Of!

Reportage Voorbereiding van een eerste provincialer

26

Thema / Praktijk Quiz: de voetbalvragen en antwoorden

34

VOORWOORD

Het nieuwe voetbalseizoen is op gang gefloten en ook Dug-Out heeft een nieuwe start genomen. Vanaf 1 juli 2004 wordt Dug-Out uitgegeven door F&G Partners, Partners in Sports, een nieuwe dynamische uitgeverij die zich richt op de professionele sport- en recreatiewereld. Een nieuwe naam, maar met ervaren mensen en beproefde producten!

De uitgeverij richt zich naar trainers, coaches, managers, psychologen, kinesitherapeuten en artsen die sportbeoefenaars bijstaan en alle professionals die sportinfrastructuren beheren. We voorzien hen van vakinformatie. Uiteraard biedt Dug-Out uw vertrouwde concept verder aan, met de bekende redactieraad, dezelfde hoofdredacteur en rode draad. Er worden een paar nieuwe accenten gelegd, zoals het opstarten van onze nieuwe rubriek 'provinciaal voetbal', waar voetbaltrainers actief in het provinciaal voetbal aan het woord komen. Uiteraard hopen we ook dat de klant zijn vragen en interesses doorgeeft aan de redactie, wij hopen er snel een antwoord op te geven.

In dit nieuwe nummer komt bondstrainer Aimé Anthuenis aan het woord, met een ruime terugblik op het voorbije EK en een vooruitblik naar het WK 2006. Uiteraard wordt er ook een kritische blik geworpen op de invasie van buitenlanders op onze voetbalvelden. Ze geven inderdaad kleur aan onze competitie... maar hoe moet dit verder?

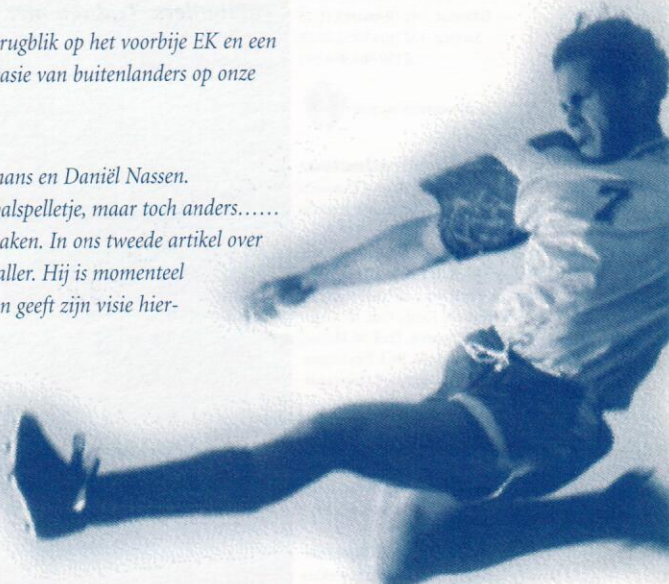
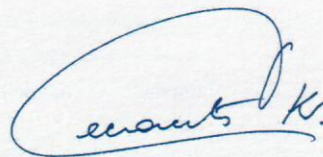
In onze nieuwe rubriek provinciaal voetbal komen twee trainers aan het woord, Eric Ceulemans en Daniël Nassen. Ceulemans traint een club uit tweede provinciale. Het gaat op dit niveau om hetzelfde voetbalspelletje, maar toch anders..... Slechts twee trainingen per week, spelers die van voetbal hun hobby, maar ook hun passie maken. In ons tweede artikel over het werken op provinciaal niveau trokken we naar de club van Daniël Nassen, ex-profvoetballer. Hij is momenteel aan de slag in eerste provinciale, trainde met de club tijdens de voorbereiding 5 x per week en geeft zijn visie hierover.

Hugo Schoukens en Jo Van Hoecke kennen we reeds van het QIKFoot project. Op 20 september 2004 staat een mediadebat op het programma met tal van prominente voetballenkers. Waar ligt de toekomst van ons voetbal, en vooral, hoe kunnen we de jeugdopleiding professionaliseren? En het is vooral de stem van u, de voetbaltrainer op om het even welk niveau, die men wil horen.

Professor Werner Helsen tot slot heeft weer een paar nieuwe vragen, net vers van de pers, komend uit de nieuwe reglementen. Kent u het antwoord al? Wij geven u immers mooie nieuwe prijzen, zoals het voetbalshirt van uw persoonlijke favoriete Rode Duivel of een Nike voetbal. Kruip in de pen is dan ook de boodschap. Veel succes.

Sportieve groeten

Kristof Geeraerts
Hoofdredacteur

Ook overheid zou zijn steentje kunnen bijdragen Aimé Anthuenis

Kristof Geeraerts, Hoofdredacteur *Dug-Out*

Het kleurrijke en spektakervolle EK in het bruisende Portugal is net achter de rug, het WK 2006 in Duitsland staat voortaan centraal op de agenda en de Belgische competitie kleurt ondertussen door de invasie van buitenlandse voetballers. Tijd om met nationaal trainer Aimé Anthuenis terug en vooruit te blikken.

EK 2004

Alle analyses en conclusies over het EK 2004 zijn reeds gemaakt en neergeschreven, maar toch blikken we graag met u even terug naar het voorbije EK. Zijn er bepaalde vaststellingen en conclusies die u uit dit tornooi kan trekken?

Aimé Anthuenis: "Mijn algemene indruk is dat het een heel interessant EK was, getuige daarvan de ruime belangstelling voor het tornooi in België, ondanks het feit dat de Rode Duivels er niet bij waren. Waarom interessant? Er zijn volgens mij verschillende redenen voor.

- 1) De organisatie en poulesysteem: door de kalender en het poulesysteem, waar alle ploegen worden onderverdeeld in vier poules met elk vier ploegen, ontstaat een spannende competitie. Elk team speelt minstens drie wedstrijden en in elke poule vallen onmiddellijk twee ploegen af. Dit is een heel spannend, maar ook gevaarlijk systeem, omdat er niet veel mis kan of mag gaan. In de laatste 5 minuten van de derde en meestal beslissende wedstrijd is het op elk moment mogelijk dat er zich verrassingen voordoen, dat de situatie er plotsklaps heel anders uit ziet.

Dat betekent dat het toeval, hoe clichématig dat dit klinkt, nog meer het verschil tussen winst en verlies kan uitmaken. Scheidsrechterlijke beslissingen, het raken van de doelpaal aan de binnenkant of de buitenkant, de vorm van de dag, de vorm van een individu, het kan bepalen of je al dan niet uitgeschakeld wordt. Uiteindelijk zorgt dit systeem, met erna het knock-out systeem, dat er steeds spektakel is en verhoogt hiermee de publieke belangstelling. Louter uit sportief oogpunt zou

men de 16 teams beter in twee poules van 8 teams verdelen, waarin de ploegen elk onderling tegen elkaar uitkomen. De echte waarde van de teams zou dan op het eind van de rit meer naar voor komen.

- 2) De kwalitatief mindere wedstrijden werden enorm gecompenseerd door de spanning, door de kans op uitschakeling, mogelijke verlengingen, beslissende strafschoppen,... de factor spanning was veelal aanwezig.
- 3) Qua spelsystemen was er niets opmerkelijk, geen innovaties. In het moderne voetbal bestaan er trouwens nog weinig nieuwigheden. Er worden uiteraard andere accenten gelegd. Er worden bepaalde kenmerken toegekend aan de verliezers en de winnaars. Eén van de zaken waar je niet kan naast kijken is dat een paar traditionele grootmachten niet brachten wat er van hen verwacht kon worden. Hier noem ik niet enkel Duitsland, maar ook Frankrijk, Spanje, Italië en Engeland".

Is er een verklaring waarom de grote naties minder presteerden?

Aimé Anthuenis: "Het is niet zomaar toeval dat de grootmachten snel uitgeschakeld waren. Dit is deels te wijten aan het poulesysteem, maar mede omdat de competities in deze landen zwaar en lang zijn, waardoor de spelers door de jaren heen een zeer hoog aantal wedstrijden speelden, steeds op het scherp van de snee, steeds met grotere worstelende belangen. Dit geeft aan de topspelers, zowel op fysiek als op mentaal vlak, een enorme belasting, misschien mogen we wel

Momenteel kampt Duitsland met een groot gebrek aan kwaliteit, enkel Ballack steekt er bovenuit (Photonews).

Met loopvermogen, organisatie en degelijkheid alleen kom je er in het moderne voetbal niet meer. Het inventieve, het technische en het creatieve moet aanwezig zijn in de mix.

Zacharakis, Nedved, Fredrik Ljungberg, Thomas Gravesen zijn de nieuwe lichtpunten. Stilian Petrov kan je er normaal ook bijrekenen, maar heeft dit tornooi eerder ontgoocheld. Het technisch talent van deze spelers wordt sterk gekoppeld aan hun enorm loopvermogen. De nieuwe nummer 10 speelt van de ene 16 meter tot aan de andere 16, koppelt het defensieve aan het offensieve.

Een paar jongeren hebben zich tijdens het voorbije EK duidelijk gemanifesteerd. Hierbij denk ik onmiddellijk aan de drie R-en. Ronaldo, Robben en Rooney. Op de foto het Portugese dribbelwonder, Cristiano Ronaldo (Photonews).

spreeken van overbelasting. Maar dit alleen als rede geven zou absurd zijn.

Momenteel kampt Duitsland bijvoorbeeld met een groot gebrek aan kwaliteit, enkel Ballack steekt er bovenuit. Dit niet tegenstaande dat de Duitse competitie enorm veel volk trekt en nog steeds immens populair is. Het stadion van Dortmund is elke thuiswedstrijd uitverkocht, gevuld met meer dan 70.000 dolenthousiaste supporters. Schalcke 04 speelt bijvoorbeeld voor meer dan 50.000 toeschouwers. Typerend voor de malaise in het Duitse voetbal is bijvoorbeeld de transfer van Franckx naar Bayern, voor meer dan 300 miljoen oude Belgische frank. In mijn ogen is hij slechts een doorsnee speler die nooit zoveel geld zou mogen kosten.

Duitsland herbront zich momenteel over zijn jeugdopleiding. Met loopvermogen, organisatie en degelijkheid alleen kom je er in het moderne voetbal niet meer. Het inventieve, het technische en het creatieve moet aanwezig zijn in de mix. Nu wordt in Duitsland alles in vraag gesteld. Door de kritiek die er komt vanuit het binnen- en buitenland. Maar niet enkel bij het nationale team heerst er een malaise. Ook in de Champions League brengen de Duitse ploegen niet meer wat er van hen verwacht kan worden. Bayern stond verleden jaar in de eerste ronde op de rand van de uitschakeling en werd enkel door het geluk gered tegen Anderlecht. Dortmund werd verleden jaar door Club Brugge uit de voorrondes van de Champions League gekegeld, dit jaar door KRC Genk. Dat is geen toeval meer.

De Duitsers zouden nu het Franse systeem van opleiden willen invoeren, met centrale vormingscholen. Men is er aan een serieuze herbronning toe. Duitsland is er uitgegaan in de eerste ronde, puur door een gebrek aan talent.

Dat kan bijvoorbeeld niet gezegd worden van Spanje. Goed voetbal, stuk voor stuk zeer bedreven en technisch onderlegde spelers, maar een spitsenduo dat tijdens dit tornooi niet kon overtuigen en bekoren. De Spaanse ploeg kwam niet of zeer moeilijk tot scoren. Beide spitsen, Morientes en Raul, leken uitgeblust.

Italië kende reeds problemen voor dat het tornooi startte. Inzaghi er niet bij, Viëri niet in grote vorm (in zijn club bankzitter). Dan komt de eerste match waar Totti totaal over de schreef gaat. Italië is tijdens het tornooi in de steek gelaten door zijn grote sterren.

Frankrijk was niet slecht, speelde tussen de backlijnen goed, maar verder kwam het team niet. Ze waren bovendien de grote favoriet en dit drukte merkbaar op de schouders van de ploeg. Santini hield vast aan zijn vaste spitsen, Trezeguet en Henry. Vooral Trezeguet ontgoo-

chelde. Santini hield nochtans vast aan zijn spitsen, maar deze brachten het niet.

De Engelsen hadden volgens mijn inziens het sterkste middenveld van het tornooi. Het collectieve van Scholes, Gerrard, Lampard en Beckham is sterk en vult elkaar aan. Trouwens, volgens mijn persoonlijke visie, zijn de Engelsen bestolen tegen de Portugezen, waartegen een doelpunt onterecht werd afgekeurd. Dat is een factor dat je niet onder controle hebt. Bovendien heeft Owen slechts 1 wedstrijd op een degelijk niveau gespeeld.

4) Opmerkelijk is dat er een paar **nieuwe namen** zijn opgestaan. Een paar jongeren hebben zich gemanifesteerd. Hierbij denk ik onmiddellijk aan de *drie R-en*. Cristiano Ronaldo, Arjen Robben en Wayne Rooney. En tel daarbij Zlatan Ibrahimovic. *De typische nummer 10* werd in de schaduw gespeeld. Zidane, Totti, Beckham, Ballack en Seedorf konden het verschil niet helemaal maken. Theodoros Zagorakis, Nedved, Lungberg, Gravesen (Dk) zijn de nieuwe lichtpunten. Stilian Petrov kan je er normaal ook bijrekenen, maar heeft dit tornooi eerder ontgoocheld.

Het technisch talent van deze spelers wordt sterk gekoppeld aan hun enorm loopvermogen. *De nieuwe nummer 10* speelt van de ene 16 meter tot aan de andere 16, koppelt het defensieve aan het offensieve. Heeft veel individueel technisch talent in de korte ruimte en koppelt dit aan een groot loopvermogen, werkracht, en dit zowel bij balbezit als bij balverlies.

Andere positieve vaststelling is dat ploegen zoals de Denen, de Zweden en de Tsjechen voor **offensief voetbal** kozen, en dit werd voor een groot stuk beloond. Nederland heeft in functie van het resultaat een goed tornooi gespeeld. Momenteel hebben ze niet het grootste talent. Enkel Van Nistelrooy steekt er bovenuit. Zowel achterin als op het middenveld hebben ze minder kwaliteit.

Portugal deed het als thuisland zeer behoorlijk. Het land heeft zich enorme inspanningen getroost op vlak van accommodatie, stadions, infrastructuur, toegangswegen. Het stadion van Faro is daar een uitstekend voorbeeld van. Een gloednieuw stadion voor 30 000 toeschouwer, waar momenteel een derde klasser speelt. Het is daarom ook prettig – en terecht – voor het land dat ze de finale gespeeld hebben. Op voetbaltechnisch gebied moeten we zeggen dat het mischien beter was dat Portugal de finale gewonnen zouden hebben.

Hun trainer had een hele goede ingeving door na het verlies in de openingswedstrijd tegen de Grieken de ploeg door elkaar te halen en terug greep naar het Porto-concept en voor de jeugd. De jonge wolven Carvalio, Deco en Ronaldo werden er in de tweede wedstrijd ingebracht, met het gekende resultaat.

Bovendien heeft hij Figo op een juiste manier geprikkeld en heeft hij flitsen van grote klasse getoond”.

En dan het verrassende Griekenland, wie had dit voorspeld?

Aimé Anthuenis: “Dit had niemand voorspeld, maar kan je het geen toeval meer noemen dat Griekenland het toernooi gewonnen heeft. In de kwalificatieronde eindigde Griekenland voor Spanje, in de eerste ronde van het EK eindigde de ploeg voor Portugal. In het toernooi wonnen ze tegen Spanje, wonnen tweemaal tegen Portugal, schakelden Frankrijk en Tsjechië uit. Hiermee hebben ze vijf sterke landen geklopt, dit is geen toeval meer.

Algemeen speelde de hoofdconstante dat hun veldspelers bij balbezit voldoende verdedigende reserve behielden en er slechts een paar spelers aan aanvallen konden en mochten denken. Wat ongelooflijk onderschat wordt is het technisch vermogen dat de ploeg heeft om de bal in hun eigen rangen te houden. Bij balbezit was er zelden sprake van paniek, integendeel, de bal werd rustig rond gespeeld. Dat heeft gecamoufleerd dat ze bij balverlies als ploeg, als collectief, allemaal inspanningen leverden. Niet zeven of acht spelers deden deze omschakeling, maar de hele ploeg.

Daarmee bedoel ik dat ze niet defensief speelden. Defensief voetbal noem ik een ploeg die aan de backlijn wacht op de tegenstander. Maar bij de Grieken sluiten alle linies goed aan en de onderlinge dekking wordt steeds goed uitgevoerd. Opmerkelijk is dat de verdediging heel wat gestalte had, waardoor ze achteraan een overwicht in de lucht konden creëren. Vooraan waren ze scherp, al werden de meeste Griekse doelpunten gescoord vanuit stilstaande fases.

De Grieken hebben het technisch en fysieke vermogen gekoppeld aan enkele solospelers die een actie kunnen maken. Dit in één geheel, een collectief, waarbij iedereen denkt in functie van het collectief. De ploeg spant zich collectief in om bij balverlies alles af te dekken en goede onderlinge dekking te geven. Daar zie je dan duidelijk de stempel van hun trainer Rehagel. Hij heeft van deze spelersgroep een geheel gemaakt, heeft alle posities goed ingevuld. Bovendien startte Griekenland in omzeggens elke wedstrijd als underdog en waren ze niet verplicht het spel te maken. Dat zal in de toekomst waarschijnlijk anders liggen”.

De Rode Duivels waren er niet bij in Portugal, enig idee hoe het team gescoord zou hebben?

Aimé Anthuenis: “Dat is uiteraard koffiedik kijken. Het is moeilijk om in te schatten wat en hoe de ploeg gescoord zou hebben, maar ik heb op voorhand steeds gesteld dat het makkelijker zou zijn om goed te presteren op het EK dan ons ervoor te plaatsen. Het is dan ook jammer dat we de kwalificatie gemist hebben. Hoe ver en wat de Rode Duivels zou kunnen

gebracht hebben op het EK is onmogelijk te zeggen na een toernooi. Onze tegenstanders tijdens de kwalificatie scoorden verschillend. Kroatië was niet onverdienstelijk, heeft het verre van slecht gedaan. Indien Mornar, die zich prachtig vrijdraait op de wijze dat hij dat alleen kan, 5 minuten voor affluiten kan scoren in de beslissende wedstrijd, stoot de ploeg door naar de tweede ronde en is alles mogelijk. Kroatië is een moeilijk te bespelen ploeg en heeft zeker niet ontgoocheld.

Bulgarije van zijn kant bleek één van de mindere elftallen van het toernooi, helemaal de ploeg niet meer die we in België ontmoeten. Maar reeds toen de Rode Duivels in Bulgarije 2 – 2 gelijk speelden had ik het gevoel dat het team minder sterk was. Hun eerste wedstrijd in Portugal werd een opdoffer van jewelste. Vijf doelpunten binnen krijgen tijdens de eerste wedstrijd weegt tijdens een toernooi. De ploeg heeft zich daar niet van kunnen herstellen. Bovendien verloren ze Balakov reeds voor de start van het EK, een zware aderlading blijkt nu. En hun vaste draaischijf, Petrov (Celtic Glasgow), speelde een zeer zwak toernooi”.

WK 2006

Op naar de toekomst. De rode Duivels staan ondertussen voor een nieuwe uitdaging, zich trachten te plaatsen voor het volgende WK in 2006 in Duitsland. Een enorme uitdaging in het volgende seizoen?

Aimé Anthuenis: “De tegenstanders zijn bekend. Spanje vertrekt in onze poule als groot favoriet, gezien hun selectiemogelijkheden. Door de snelle omschakeling op het EK zijn ze gewisseld van coach, waardoor we een ander team zullen moeten bekampen met waarschijnlijk andere accenten en andere spelers. Spanje speelt zijn eerste wedstrijd in Bosnië terwijl wij thuis tegen Litouwen spelen. Ik ga ervan uit dat België, Servië en Bosnië voor de tweede plaats spelen, drie ploegen met ongeveer dezelfde mogelijkheden. Litouwen van zijn kant komt er net iets achter, is niet te onderschatten, maar komt waarschijnlijk op termijn te kort voor de tweede plaats, maar zal zeker en vast punten afsnoepen.

Belgisch voetbal

Even nog terug naar het Belgisch voetbal. Op de openingsdag van de competitie stonden er minder dan 50 % Belgen aan de aftrap. Dit lijkt niet goed voor het Belgisch voetbal.

Aimé Anthuenis: “Op mijn initiatief is er begin augustus een vergadering samengeroepen tussen de trainers van eerste klasse en de scheidsrechters A en

Algemeen speelde de hoofdconstante dat de Griekse veldspelers bij balbezit voldoende verdedigende reserve behielden en er slechts een paar spelers aan aanvallen konden en mochten denken. Wat ongelooflijk onderschat wordt is het technisch vermogen dat de ploeg heeft om de bal in hun eigen rangen te houden (Photonews).

De Grieken hebben het technisch en fysieke vermogen gekoppeld aan enkele solospelers die een actie kunnen maken. Dit in één geheel, een collectief, waarbij iedereen denkt in functie van het collectief. De ploeg spant zich collectief in om bij balverlies alles af te dekken en goede onderlinge dekking te geven. Daar zie je dan duidelijk de stempel van hun trainer Rehagel.

Ook de enorme toename van het aantal buitenlanders op de Belgische voetbalvelden werd besproken tijdens de laatste vergadering tussen de scheidsrechters en trainers van eerste klasse (Photonews).

B. Jaarlijks staat zulke vergadering op het programma, zodat trainers en scheidsrechters elkaar leren kennen, zodat ze elkaars noden leren kennen en aanvoelen. Er zijn verschillende onderwerpen besproken. Zo

hebben de scheidsrechters de trainers kunnen wijzen op de nieuwe reglementen en accenten voor het nieuwe seizoen. Vooral de gele kaart als men het truitje over het hoofd trekt na het maken van een doelpunt (zie quiz pagina 34). Verder stond de deontologische code voor trainers en mogelijke dopingproblematiek op de agenda.

Ook de enorme toename van het aantal buitenlanders op de Belgische voetbalvelden werd besproken. Het principe is eenvoudig. In een eengemaakt Europa staan de grenzen open voor elke speler en is er vrijheid van werken, vrijheid van reizen. Protectionistische maatregelen zijn niet toegelaten. Het is een zeer liberaal systeem, iedereen kan in België op eenvoudige wijze komen voetballen maar ook elke Belgische speler kan in het buitenland voetballen. België heeft dit principe aanvaard. Andere landen moeten dit ook aanvaarden maar hebben zelf restricties ingebouwd. Nederland heeft dit bijvoorbeeld gekoppeld aan bepaalde verdiensten. Wil je als buitenlander aan de bak komen moet er een relatief hoog salaris betaald worden, met andere woorden zware contracten als een soort van afschrikkingsmiddel. In Engeland moet je een minimum aantal interlands gespeeld om op het schiereiland aan de bak te komen. België voorziet voorlopig niets.

Het is een beetje verontrustend, maar de trainers alleen kunnen dit niet verhelpen, de clubs zelf zijn ook min of meer machteloos en dragen niet alleen de verantwoordelijkheid, de clubs moeten immers overleven. Je kan het Beveren niet kwalijk nemen dat ze kiezen voor 11 Ivorianen, anders zouden ze nu in derde klasse spelen.

Anderzijds heeft België steeds veel buitenlandse spelers gehad, wat ook een verrijking kan zijn. Supporters vereenzelvigen zich steeds met de winnende ploeg, met winnende spelers. In Lokeren hadden we indertijd een paar goede buitenlanders, die absoluut voor een meerwaarde zorgden, denken we maar aan Ukonen, Keshi, Lubanski, Ethim.... in Genk waren dat Oulare, Strupar, Gudjohnson. In Anderlecht Zetterberg, Koller en Radzinski. Maar er was altijd een redelijk evenwicht tussen de verhouding Belgen – buitenlanders.

De Belgische spelers worden relatief duurder, waardoor de verhouding prijs/kwaliteit niet meer optimaal is. Buitenlandse spelers worden relatief interessant. Als je morgen een Braziliaan kan aanwerven voor 50.000 €, waarom zou je dan als clubvoorzitter kiezen voor een Belgische speler met dezelfde kwaliteiten die je 100.000 € kost? Dat is niet hypocriet... dat is een eenvoudig economisch gegeven.

Maar wat stelt men momenteel als supporter vast? Dat er op het veld langs de beiden kampen amper 5 Belgen staan. Je kan dan wel genieten van de technische kwaliteiten van 11 zwarte spelers bij Beveren. Dat is op termijn een gevaar voor de nationale ploeg, maar vooral voor het Belgisch voetbal in het algemeen. Het wordt dringend tijd dat men hierover een discussie zal voeren.

In de profliga heeft men een voorstel van de tafel geveegd, een voorstel waarbij de garantie van speelgelegenheid voor een aantal Belgen gegarandeerd wordt. Het probleem is dat de profliga een opeenstapeling van belangen van de clubs is. Men zal een discussie moeten laten voeren door een neutrale instantie. Deze instantie zou bijvoorbeeld een sportieve licentie kunnen verschaffen.

Uiteraard mogen de clubs niet doodgeknepen worden. Er moet een visie komen, het moet duidelijk zijn waar men naar toe wil op sportief vlak. In deze discussie kan het aantal Belgen misschien bepaald worden. Maar ook bijvoorbeeld het aantal jeugdploegen dat in competitie uitkomt kan meebepalen of een club een licentie krijgt.

Men kan de clubs bijvoorbeeld verplichten 20 % van het budget besteed wordt aan jeugdwerking. Je kan een criterium opstellen hoeveel voetbalvelden een club moet hebben voor de jeugd, de kwaliteit van deze oefenvelden,...het aantal gediplomeerde trainers dat de club heeft. Dit werd reeds in kaart gebracht door het Futurofoot project van Michel Sablon (Qik

Het is een beetje verontrustend, maar de trainers alleen kunnen er niet zoveel aan verhelpen dat er zoveel buitenlandse spelers meespelen, de clubs zelf zijn ook min of meer machteloos en dragen niet alleen de verantwoordelijkheid, de clubs moeten immers overleven. Je kan het Beveren niet kwalijk nemen dat ze kiezen voor 11 Ivorianen, anders zouden ze nu in derde klasse spelen.

4 september 2004: België – Litouwen
9 oktober 2004: Spanje – België
17 november 2004: België – Servië Montenegro
9 februari 2005: oefeninterland (mogelijk Tsjechië)
26 maart 2005: België – Bosnië
30 maart 2005: San Marino – België
4 juni 2005: Servië Montenegro – België
17 augustus 2005: oefeninterland (vermoedelijk tegen Engeland of Griekenland)
3 september 2005: Bosnië – België
7 september 2005: België – San Marino
8 oktober 2005: België – Spanje
12 oktober 2005: Litouwen – België

Foot). Maar voorlopig is dit helemaal vrijblijvend, enkel richting gevend. Op termijn zal dit directief moeten worden, gekoppeld aan een sportieve licentie.

Maar ook de overheid zal zijn steentje kunnen bijdragen. Het is immers paradoxaal dat de buitenlanders betere fiscale voorwaarden hebben dan Belgen. Een ander niet onbelangrijk nadeel is dat in België pas op 16 jaar een contract opgemaakt kan worden voor een jeugdspeler, zodat vele jonge talenten reeds op jonge leeftijd verkassen naar het buitenland. De politiek zou verder kunnen kijken. In het kader van de povere fysieke toestand van de jeugd, de drugproblematiek zouden we via de clubs, via sport de kinderen beter kunnen opvoeden.

De clubs investeren in jeugdopleiding, maar de overheid zou de clubs kunnen helpen door bijvoorbeeld fondsen vrij te maken om aan clubs of aan de jeugd bepaalde sportcheques te geven of bepaalde vrijstellingen op de belasting voor clubs te voorzien, clubs die de jeugd goed begeleiden en opleiden. Zo kan er meer ruimte gecreëerd worden voor een goede opleiding.

De overheid zou ook aan de bron kunnen werken. Waarom geen halve dag les op school en de andere halve dag besteden aan sport en cultuur? De jeugd zal er niet dommer door worden, integendeel. Momenteel zitten jongeren meer dan 30 uur op de schoolbanken, dat is tegen hun natuur. Een gezonde geest hoort namelijk in een gezond lichaam. Door de moderne evolutie zitten ze dan thuis nog x aantal uur achter de computer. Ook op dit vlak zou de overheid de sportwereld kunnen ondersteunen.

Reis naar Oost-Europa of Afrika. Overal zie je spelende kinderen met bal. Reis naar Scandinavische landen. Daar worden reuze sportzalen gebouwd die afmetingen hebben van voetbalvelden. In het buitenland zit men niet stil, maakt men enorme vooruitgang. Kijk naar Bosnië. Ondanks de oorlog is men een nieuw stadion aan het bouwen voor de voorrondes op het WK. Karel Vertongen vertoeft veel in het buitenland in opdracht van de KBVB en meldt ons dit steeds. Chris Van Puynvelde sprak zijn verbazing in de media uit over de enorme kapitalen en ontwikkelingen in Oekraïne. Twee jaar geleden is Club Brugge er nog geweest. Maar er was niets meer herkenbaar, alles was veranderd.

Met Genk speelde we ooit in Albanië, in Fier. Een stad midden in de armoede. De Albanese ploeg stelde een jaar of 5, 6 niets voor. Maar nu zijn ze ongelooflijke sprongen aan het maken. Wij Belgen denken echter dat we op elk vlak beter zijn, maar er is nog op verschillende niveau's veel werk aan de winkel".

En toch scoren onze nationale jeugdteams goed tot uitstekend....?

Aimé Anthuenis: "Dat klopt, maar opgelet, op vlak van organisatie en werkkraft scoren de Belgische

nationale teams zeer goed, maar ze scoren minder op gebied van techniek. Basistechniek is zeer belangrijk. Maar waar pikken de jongeren dit op? Vroeger werd op elk pleintje gevoetbald, kwamen kinderen samen om op straat te voetballen. Zulke basis is niet makkelijk te vervangen. Men moet terug naar de roots, naar de basistechniek. Als Cruyff stelt dat men meer op basistechniek moet trainen kan ik hem alleen bijtreden. Als je technisch verzorgd voetbal wil zien, ga naar eerste elftal van Beveren kijken. Daar zie je basistechniek op alle vlak. Maar de spelers komen uit landen waar men straatvoetbal speelt zoals wij dat 50 jaar geleden kenden. In zeer moeilijke omstandigheden wordt soms gespeeld in het gras, op het pleintje, in het even welke omstandigheid. Kinderen spelend op straat met de bal. Maar daar kan België niet meer naar terug..."

Je kan dan wel genieten van de technische kwaliteiten van 11 zwarte spelers bij Beveren. Dit is op termijn een gevaar voor de nationale ploeg, maar vooral voor het Belgisch voetbal in het algemeen. Het wordt dringend tijd dat men hierover een discussie zal voeren (Photonews).

Maar ook de overheid zal zijn steentje kunnen bijdragen. Het is immers paradoxaal dat de buitenlanders betere fiscale voorwaarden hebben dan Belgen (Photonews).

Eric Ceulemans: "Heel efficiënt omspringen met trainingen in provinciaal voetbal".

Dieter Verhofstadt, voetbaljournalist

Eric Ceulemans ontvangt ons in zijn woonst in Nevele en wij praten met hem over het trainerschap in provinciale, zijn ambities en vooral de ideeën die hij kwijt kan bij zijn club De Pinte. Hij is net terug uit Spanje en kon nog een paar minuten meepikken van de verpletterende overwinning van Armstrong in de tweede Pyreneeënrit. Wat de wielrennerij betreft is hij eerder een actief dan een passief liefhebber, zo blijkt. De volbloed sportman in hem leeft zich uit op de koersfiets en de mountainbike. Tien jaar geleden maakten zeven opeenvolgende operaties aan de knie een einde aan zijn spelersloopbaan. De voetbalmicrobe beet nog wat harder door.

Ik onderschrijf de stelling dat een goede organisatie begint bij een solide verdediging. Daarom heb ik me in eerste instantie geconcentreerd op de looplijnen bij balverlies.

Eric Ceulemans: "De Pinte gold in het voorbije decennium als een stabiele derdeprovincialer. Nu vat de club het derde seizoen in tweede aan, het tweede onder mijn leiding. Mijn aanstelling kaderde in een radicale breuk met het verleden. Het nieuwe en vrij jonge bestuur maakte komaf met de zware contracten en koos resoluut voor de jeugd. Mijn verleden als jeugdcoördinator was een belangrijke factor in de keuze van een nieuwe trainer. De nieuwe lijn had meteen succes met een zevende plaats vorig seizoen. En dat met een vrij unieke kern, die bijna uitsluitend bestaat uit eigen producten. Een generatie van jongens die elkaar kennen van op school en die nog samen op het buurtpleintje hebben gevoetbald.

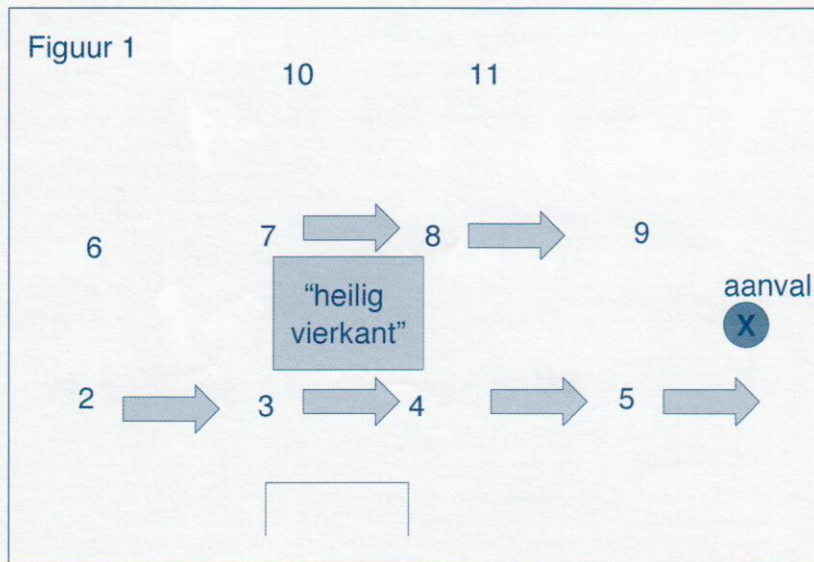
De kern is met 36 spelers erg groot. Men heeft mij moeten overhalen om daarmee aan de slag te gaan. Het technisch vermogen van de groep heeft me uiteindelijk overtuigd. Heel wat jongens komen uit in het zaal- en minivoetbal. De club staat dit expliciet toe en weet dat dit kan leiden tot extra blessures. Ik heb die gegevens positief kunnen gebruiken en de spelers overtuigd dat rust belangrijk is. In het provinciaal voetbal stop je veel energie in het motiveren van je beslissingen. In het nationaal voetbal kan je terugvallen op een evidente discipline. Spelers moeten er de beslissingen van een trainer accepteren of hun broodwinning komt in het gedrang.

De groep is technisch sterk en verstandig, maar komt wat tekort aan pure fysieke kracht. Je moet je spelsysteem richten op die sterke punten en geen veldbezetting hanteren waarbij duelkracht primeert. Bovendien werken we heel gericht op conditionele paraatheid. Duelkracht is moeilijker te trainen, al laat ik ze soms kopbalwedstrijden spelen in de opwarming".

Voor welke veldbezetting en spelsysteem heb je dan gekozen?

Eric Ceulemans: "In mijn eerste seizoen moest ik een goede balans vinden tussen het behalen van de nodige punten en het aanbrengen van een spelsysteem dat past bij deze groep. Je kan de jongens niet overtuigen van je boodschap als je onderaan bengelt in de stand. Ik onderschrijf de stelling dat een goede organisatie begint bij een solide verdediging. Daarom heb ik me in eerste instantie geconcentreerd op de looplijnen

Figuur 1: De eerste opdracht bij balverlies luidt dat het 'heilig vierkant' er altijd moet zijn, een vierkant gemaakt door de centrale verdedigers en de middenvelders.

bij balverlies. We vertrokken het voorbije seizoen vanuit een 4-4-2 opstelling (zie figuur 1).

De eerste opdracht bij balverlies luidt dat het 'heilig vierkant' er altijd moet zijn. Het heilig vierkant, dat zijn de centrale verdedigers en middenvelders. "Er zijn", betekent dàar waar we hebben afgesproken dat ze agressief verdedigen. In de eerste ronde lag die zone vrij dicht bij het eigen doel. Onze tegenstanders hadden de neiging ons te onderschatten. Balbezit maakte hen frivool en onvoorzichtig, maar wij gaven weinig kansen weg en scoorden vaak op de counter. In de tweede ronde liet men al minder ruimte, waardoor we soms hoger druk gingen uitoefenen.

De tweede opdracht bij balverlies is dat we verdedigen in zone. De viermansverdediging golft mee naar de zone waar de tegenstander aanvalt. Ieder geeft rugdekking aan de spelers die hem flankeren. Wordt de 5 omspeeld, dan geeft de 4 rugdekking.

Golft je verdediging ook mee naar rechts als hun buitenspeler tegen jouw linkerflank blijft kleven?

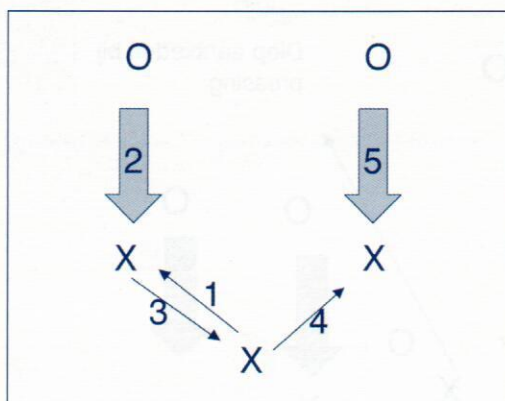
Eric Ceulemans: "Ja. Dat lijkt immers gevaarlijker dan het is. In provinciale zijn gemeten breedtepassen over veertig meter eerder zeldzaam. Bovendien is die pass toch 2 à 3 seconden onderweg. Tijd genoeg voor de verdediging om naar links te golven. Verdedigen in zone vereist wel dat de centrale spelers tactisch sterk zijn en niet gauw een man-tegen-man-situatie verliezen. Ik beschik over een jongen die voetballes geeft bij BLOSO. Hij kan een verdediging sturen en snel omschakelen".

Wat is dan de rol van de centrale middenvelders in je "heilig vierkant"?

Eric Ceulemans: "De centrale middenvelders bepalen mee de grootte van de zone waarbinnen we agressief verdedigen. Sommige ploegen in onze reeks hebben veel technisch vermogen en een snelle balcirculatie. Als je hen laat komen tot dichtbij het eigen doel, dan zullen ze door die balcirculatie toch altijd een kans creëren. Tegen dergelijke ploegen spelen we een hogere pressing en daartoe geven de centrale middenvelders het signaal. De verdediging sluit dan bij. De spitsen nemen bij mij nooit het initiatief tot de pressing. Spitsen moeten fris zijn voor de goal en om een counter in te zetten".

Hoe train je op pressing? Is dat een verworven concept of heb je daar thematrainingen voor?

Eric Ceulemans: "In provinciale moet je heel efficiënt omspringen met trainingen. Je moet meerdere doelstellingen verweven in één oefening. Vorig seizoen had ik het geluk dat de ploegen met veel technisch vermogen in dezelfde maand geprogrammeerd waren. In de aanloop naar die wedstrijden kon ik gericht trainen op pressing. We beginnen dan met een opwarmingsoefening waarbij twee verdedigers

Figuur 2: Pressing als opwarming.

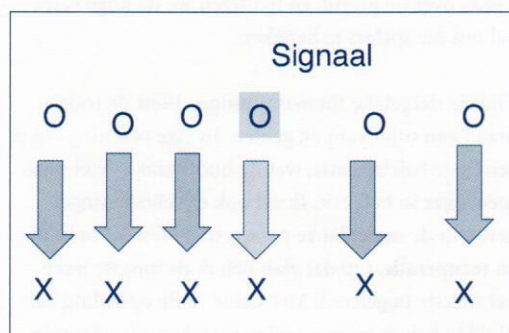
De eerste opdracht bij balverlies luidt dat het "heilig vierkant" er altijd moet zijn. Het heilig vierkant, dat zijn de centrale verdedigers en middenvelders. "Er zijn", betekent dàar waar we hebben afgesproken dat ze agressief verdedigen.

De tweede opdracht bij balverlies is dat we "verdedigen in zone". De viermansverdediging golft mee naar de zone waar de tegenstander aanvalt. Ieder geeft rugdekking aan de spelers die hem flankeren.

De spitsen nemen bij mij nooit het initiatief tot de pressing. Spitsen moeten fris zijn voor de goal en om een counter in te zetten.

om beurten druk zetten op twee aanvallers, die kaatsen met een derde speler (zie figuur 2).

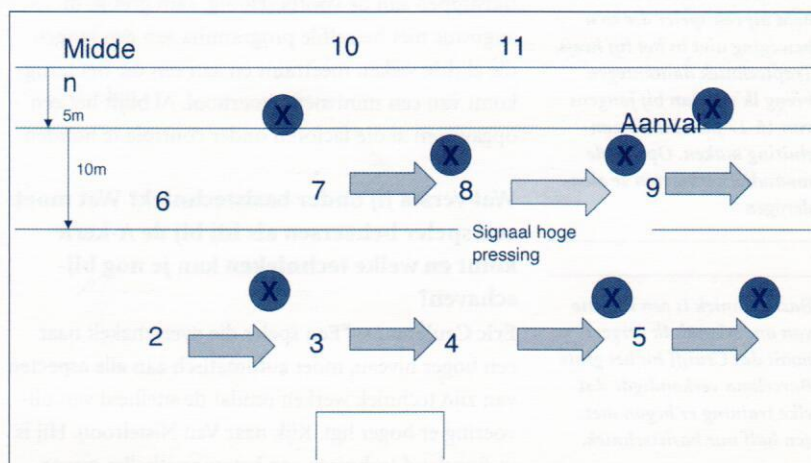
Vervolgens gaan we oefenen op het tactisch aspect van pressing. De aanvallers spelen de bal rond, bijvoorbeeld in een spelletje tienbal – de bal tien keer raken zonder onderbreking, niet terugspelen op dezelfde speler. Eén verdediger – die dat ook in de wedstrijd moet doen – geeft het signaal en de rest sluit bij om de pressing uit te voeren (zie figuur 3) tot de bal wordt veroverd of de aanvallers hun doel bereiken. We oefenen verschillende varianten, waarbij ik het signaal geef, of waarbij de pressing start zodra de één bepaalde speler wordt aangespeeld.

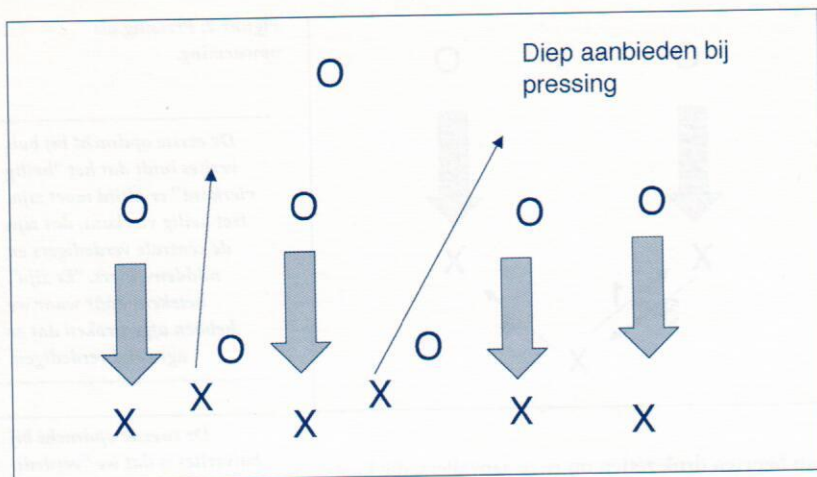
Figuur 3: Pressing op signaal.

In provinciale zijn gemeten breedtepassen over veertig meter eerder zeldzaam. Bovendien is die pass toch 2 à 3 seconden onderweg. Tijd genoeg voor de verdediging om te golven.

Tot slot oefenen we de tactiek met een volledige veldbezetting. We bepalen de zone waarin we pressing voeren op een strook van 5 tot 15 meter voorbij de middellijn (zie figuur 4), zodat we bij balrecuperatie veel ruimte krijgen. Pressing zie ik niet als een doel op zich. Je moet je afvragen welke situatie ontstaat als je de bal verovert. Heel hoge pressing, zodat je bij

Figuur 4: Pressing in een wedstrijd.

Figuur 5: Diep aanbieden bij pressing.

Alleen indien we onder zware druk staan en we enkel een bal aan de spelers in de diepte kunnen geven schenden we ons basisprincipe van passes over de grond en hanteren we de hoge verre bal om die spelers te bereiken.

Een speler die overschakelt naar een hoger niveau, moet automatisch aan alle aspecten van zijn techniek werken omdat de snelheid van uitvoering er hoger ligt. De fouten komen aan de oppervlakte omdat alles plots sneller gaat.

Ik geloof niet dat je in de A-kern nog dribbels en schaarbewegingen kan aanleren. Je kweekt alleen maar onzekerheid bij een speler die zo'n beweging niet in het lijf heeft. Traptechniek daarentegen breng ik wel aan bij jongens van 16-17 jaar die de aansluiting maken. Op enkele maanden verbeteren ze zien-derogen.

Basistechniek is een kwestie van onderhoud. Ik vergeet nooit dat Cruïjff bij het grote Barcelona verkondigde dat elke training er begon met een half uur basistechniek.

balrecuperatie bijna geen ruimte hebt, vind ik niet nuttig. Ik heb het de Nederlandse nationale ploeg nog een tijdlang zien uitvoeren, maar ze zijn er toch ook van afgestapt. Het vreet energie en levert weinig resultaat.

Juist omdat ik zoveel mogelijk in één oefening moet stoppen, gebruik ik die thematraining ook om onze eigen spelers te leren hoe ze onder hoge druk uitkomen. Ik zie maar één oplossing: twee spelers bieden zich aan in de diepte (zie figuur 5). Alleen in die omstandigheid schenden we ons basisprincipe van passes over de grond, en hanteren we de hoge verre bal om die spelers te bereiken.

Tijdens dergelijke thematrainingen blijft de rode draad van mijn aanpak gelden. In elke oefening wil ik een hoge balcirculatie, wat de hoofdzaak is van onze speelwijze in balbezit. Ik zal ook enkel oefeningen geven in de mate dat ze passen in de fysieke opbouw en recuperatie. Op dat vlak heb ik de jongste jaren het meeste bijgeleerd. Met name in de opleiding van BLOSO heb ik enorm veel opgestoken over energie-systemen en het belang van een rustige opbouw. Nog te veel trainers zweren bij de oude aanpak. Ze starten de voorbereiding met boslopen, doen een Cooper-test, zoveel lengtes, zoveel breedtes en dat allemaal met het oog op "er te staan bij de eerste wedstrijd".

Ik wil er staan op zoveel mogelijk van de dertig wedstrijden. Mijn spelers beginnen ook op verschillende tijdstippen aan de voorbereiding. Dan geef ik in augustus niet hetzelfde programma aan een jongen die al drie weken meetraint en aan één die net terugkomt van een minivoetbaltoernooi. Al blijft het een opgave om al die factoren onder controle te houden.

Wat versta jij onder basistechniek? Wat moet een speler beheersen als hij bij de A-kern komt en welke technieken kan je nog bij-schaven?

Eric Ceulemans: "Een speler die overschakelt naar een hoger niveau, moet automatisch aan alle aspecten van zijn techniek werken omdat de snelheid van uitvoering er hoger ligt. Kijk naar Van Nistelrooij. Hij is in Engeland technisch een betere voetballer gewor-

den. Traint hij daar specifiek op? Misschien, maar hij wordt er toe verplicht omdat de bal in Engeland veel sneller en veel harder wordt ingespeeld dan in Nederland. Zo werkt het ook bij ons. De fouten komen aan de oppervlakte omdat alles plots sneller gaat. Ik zal dan individueel corrigeren, als ik bijvoorbeeld merk dat iemand tijdens het trappen een slechte vormspanning van de voet vertoont. Of wanneer iemand frontaal naar de goal kan koppen, maar toch beslist om een zijwaartse houding aan te nemen, waardoor hij veel controle verliest.

Ik stuur ook bij als een speler de uitvoering vertraagt, zoals wanneer hij een bal doodlegt met de borst om dan naar voor te spelen. Dan toon ik hem dat hij die bal ook kan meenemen met de borst.

Ik geloof niet dat je in de A-kern nog dribbels en schaarbewegingen kan aanleren. Je kweekt alleen maar onzekerheid bij een speler die zo'n beweging niet in het lijf heeft. Traptechniek daarentegen breng ik wel aan bij jongens van 16-17 jaar die de aansluiting maken. Op enkele maanden verbeteren ze zien-derogen. Idem voor koptechniek: lichaamshouding en timing kan je nog sterk bijsturen. Voor de rest is basistechniek een kwestie van onderhoud. Ik vergeet nooit dat Cruïjff bij het grote Barcelona verkondigde dat elke training er begon met een half uur basistechniek".

Steek je veel op van het bekijken van professioneel voetbal op TV?

Eric Ceulemans: "Het meeste steek je op in de trainersopleidingen. En ik lees veel vakliteratuur. Maar af en toe zie je toch iets vernieuwend zoals de vooractie van Van Nistelrooij bij stilstaande fasen. Je moet je wel altijd afvragen of het toe te passen is in provinciale. Enkele jaren geleden heb ik iets overgenomen van Rosenberg. Normaal verzamelen de aanvallers zich bij een hoekschop rond de grote backlijn (zie figuur 6). Zo hebben ze tijd en ruimte om goed in te lopen. Probleem is dat de keeper ook veel tijd en ruimte krijgt en bovendien moet de corner wel erg zuiver getrapt worden. Wat zag je nu bij Rosenberg? Iedereen in de kleine doos! Trap dan een strakke corner en hij kan er zelfs ingaan via een verdediger! Dat idee heb ik meteen toegepast en zo hebben we toch enkele keren kunnen scoren.

Over het algemeen vind ik dat er nog erg veel tijd en arbeid verloren gaat in nationale. Ik kan natuurlijk niet in hun kaarten kijken, maar het komt me voor dat de doelstellingen voor de wedstrijd helemaal los staan van de oefenstof op training. Wat is bijvoorbeeld het nut van al die spelletjes jaagbal? Ja, om je spelers relatieve rust te gunnen, maar doe dat dan toch gericht.

Als ik om redenen van conditionele opbouw en recuperatie één minuut inspanning wil afwisselen met twee minuten rust, geef ik volgende oefening (zie

figuur 7). Twee spelers proberen elkaar de bal af te pakken. De speler in balbezit mag kaatsen met vier spelers rondom. Na één minuut wisselen de vechters van plaats met twee kaatsers. Zo realiseer ik een doelstelling in de conditionele opbouw, terwijl ik ook blijf oefenen op balcirculatie.

In het profvoetbal is het relatief belang van stilstaan-de fases wellicht belangrijker. Wij hanteren een aantal standaardfases, maar ik kan me echt niet bezig houden met "specialekes". We halen veel meer rendement uit het oefenen van tactiek en een goede conditionele opbouw".

Ik leg even drie uitspraken van opvallende trainers in België aan je voor. Eerst Trond Sollied: "Je moet voortdurend de opdrachten herhalen, want de spelers weten wel waar ze moeten lopen, maar ze vergeten het altijd weer". Sollied was ook de man die het begrip "looptlijnen" introduceerde bij het grote publiek.

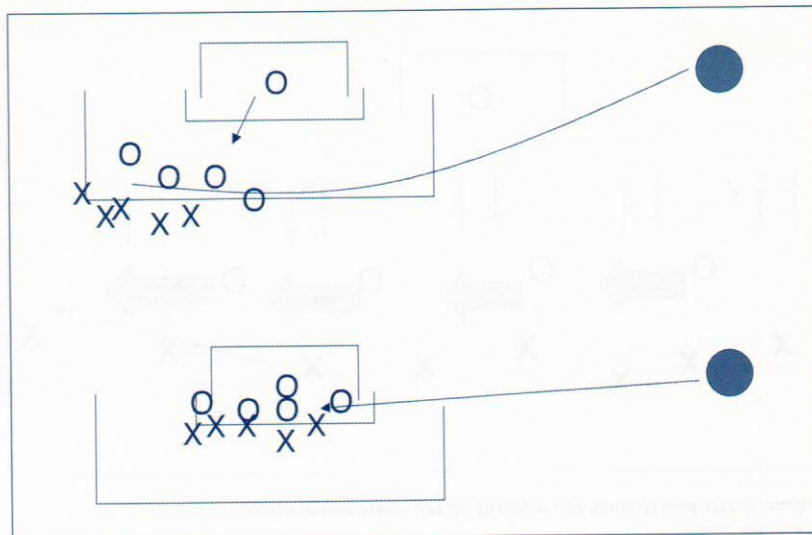
Eric Ceulemans: "Herhaling is belangrijk, maar je moet zorgen dat je *dezelfde* ideeën aanbrengt met *gevarieerde* oefenstof. De basis van looptlijnen kent iedere speler: nooit kruisen bij balverlies, kruisen kan wel bij balbezit. Daar zit ik niet zo over in. De grootste moeilijkheid ligt in het overtuigen van je creatieve spelers. Spelers die een wedstrijd kunnen opentrekken, hebben de neiging de bal op te eisen of de bal te lang te dragen. Bij balverlies, lopen ze niet meer in de zone die ze moesten afdekken. Wat helemaal niet wil zeggen dat ik hun creativiteit wil ontmoedigen. Je mag een speler zijn sterk punt niet afpakken. Maar ik wil niet dat hij een andere zone opzoekt om daar zijn sterk punt uit te spelen".

Dat brengt me bij Jean-Marc Guillaou. In zijn academie verplicht hij zijn spelers om, als ze de keuze hebben om te dribbelen en te scoren uit een moeilijke hoek, of passeren naar een vrijstaande maat, te kiezen voor de dribbel! Zo vergroten ze hun arsenaal en de opties. Een vrije speler aanspelen, dat kunnen ze later nog leren.

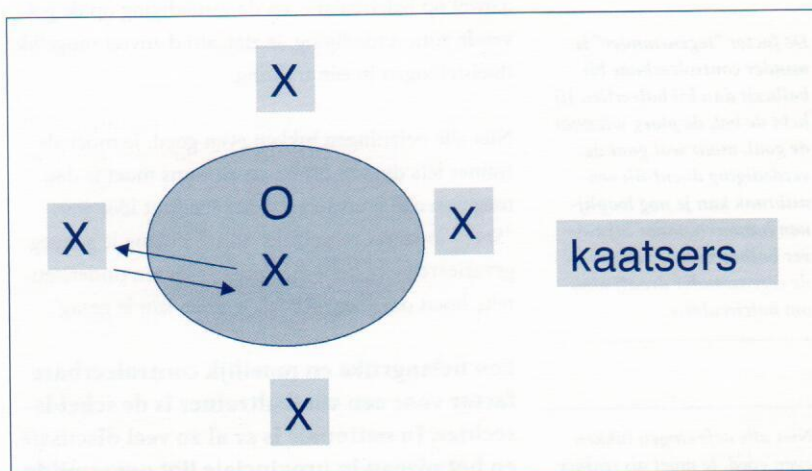
Eric Ceulemans: "Ja. Klinkt goed. Jeugdwerk is natuurlijk een heel andere materie".

Nummer drie: Emilio Ferrera. "Je kan trainen op het vermijden van tegendoelpunten. Je kan veel minder trainen op het maken van doelpunten. Dat laat ik aan de creativiteit van de aanvallers".

Eric Ceulemans: "De verdediging moet eerst op punt staan en is beter trainbaar, daar ben ik het helemaal mee eens. Ik geloof trouwens dat tien verdedigers het vaker zullen halen van tien aanvallers dan omgekeerd. Als ze maar het hoofd koel houden. Dikwijls hamer ik er bij mijn spelers op dat ze best een half uur onder druk mogen staan, als ze maar geen kans weggeven en niet beginnen panikeren omdat de

Figuur 6: Verzamel bij een hoekschoot de spelers niet aan de grote backlijn, maar plaats alle spelers in de kleine doos.

Figuur 7: Oefening op balcirculatie, met accent op conditionele opbouw. Kaatsers met vier spelers laten vechters een minuut lang werken.

druk aanhoudt. Griekenland is zo Europees Kampioen geworden. Hoeveel topspitsen hebben hun tanden niet stukgebeten op de Griekse verdediging? En waarom? Omdat elke zone waar mogelijk gevaar kon ontstaan, meteen werd opgevuld. Kan je dat de Grieken verwijten? Ik vond het een gave collectieve prestatie waarvoor ik niets dan respect kan opbrengen.

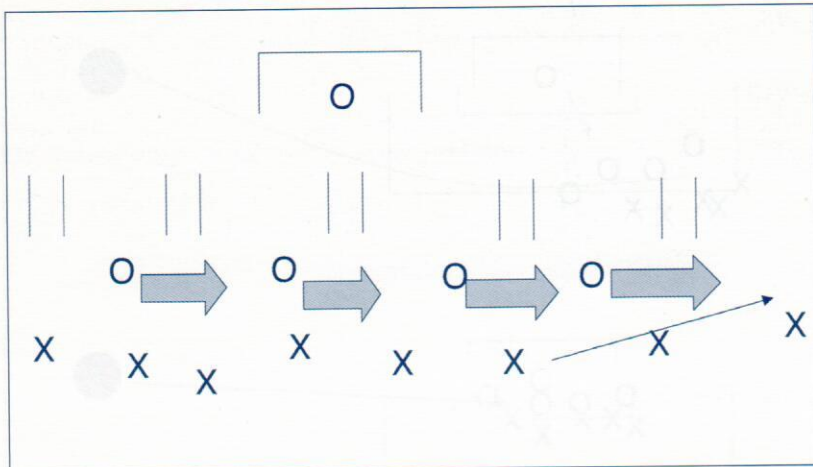
Pas als je sterker wordt, kan je aanvallende bewegingen gaan trainen. Maar de factor "tegenstander" is minder controleerbaar bij balbezit dan bij balverlies. Jij hebt de bal, de ploeg wil naar de goal, maar wat gaat de verdediging doen? Bij een uitbraak kan je nog looptlijnen hanteren, maar bij zuiver balbezit op de helft van de tegenstander draait alles om balcirculatie".

Hoe train je specifiek op balcirculatie?

Eric Ceulemans: "Het "poortjesspel" is daar een hele mooie oefening voor, met heel wat varianten (zie figuur 8). De aanvallers zijn in zwaar overtal en moeten scoren. De verdedigers moeten de bal recupereren en de middellijn halen. Er is één poortje méér dan er verdedigers zijn. De aanvallers moeten door een

Herhaling is belangrijk, maar je moet zorgen dat je dezelfde ideeën aanbrengt met gevarieerde oefenstof. De basis van looptlijnen kent iedere speler: nooit kruisen bij balverlies, kruisen kan wel bij balbezit.

Ik geloof dat tien verdedigers het vaker zullen halen van tien aanvallers dan omgekeerd. Als de verdedigers het hoofd maar koel houden.

Figuur 8: Het portjesspel, een oefening op een vlotte balcirculatie.

De factor "tegenstander" is minder controleerbaar bij balbezit dan bij balverlies. Jij hebt de bal, de ploeg wil naar de goal, maar wat gaat de verdediging doen? Bij een uitbraak kan je nog looplijnen hanteren, maar bij zuiver balbezit op de helft van de tegenstander draait alles om balcirculatie.

Niet alle oefeningen lukken even goed. Je moet als trainer iets durven proberen en soms moet je dan toegeven aan je spelers dat het een fout idee was. "Sorry jongens, vergeet dit maar". Zolang je genoeg gevarieerde stof hebt die dezelfde ideeën ondersteunen, hoeft dat geen afbreuk te doen aan je gezag.

In Frankrijk heeft de overheid de clubs verplicht om opleidingscentra aan zich te verbinden. Daarin worden vakmensen aangesteld, betaald door de overheid. De overheid heeft dus echt het voetbal in handen genomen, met het bekende gevolg.

poortje lopen voor ze mogen scoren. Zo traint de aanval op balcirculatie, en de verdediging op de golvende zoneverdediging. Je ziet, altijd zoveel mogelijk doelstellingen in één training.

Niet alle oefeningen lukken even goed. Je moet als trainer iets durven proberen en soms moet je dan toegeven aan je spelers dat het een fout idee was. "Sorry jongens, vergeet dit maar". Zolang je genoeg gevarieerde stof hebt die dezelfde ideeën ondersteunen, hoeft dat geen afbreuk te doen aan je gezag.

Een belangrijke en moeilijk controleerbare factor voor een voetbaltrainer is de scheidsrechter. In nationale is er al zo veel discussie en het niveau in provinciale ligt onvermijdelijk lager. Hoe spring je daarmee om?

Eric Ceulemans: "Arbitrage is niet steeds makkelijk, maar buitenspel is in het provinciale voetbal zeker een heikel punt. Ik geef grif toe dat ik in thuiswedstrijden veel meer risico durf te nemen dan op verplaatsing. Als we thuis de buitenspelval openen, lukt dat altijd. Uit moet je dat niet proberen. Idem met de hogere pressing. Op verplaatsing speel ik veel meer op veiligheid.

Maar de arbitrage is niet het grootste probleem van het Belgisch voetbal. Ik spreek nu even als ex-jeugdcoördinator. Je botst voortdurend op budgettaire problemen. Het drijft volledig op de goodwill van de sponsors. Er bestaat hoegenaamd geen sportcultuur in ons land. We hebben talloze ministers van sport, maar ze hebben ook allerlei andere bevoegdheden.

Vergelijk eens met de buurlanden. In Frankrijk heeft de overheid de clubs verplicht om opleidingscentra aan zich te verbinden. Daarin worden vakmensen aangesteld, betaald door de overheid. De overheid heeft dus echt het voetbal in handen genomen, met het bekende gevolg. In Nederland hebben de kinderen geen negen maar vijf weken schoolvakantie. Ze stoppen wel om drie uur in de namiddag met school en gaan dan naar een sportvereniging of tekenschool, gesteund door de overheid. In Duitsland heb ik

gepraat met een preminiementrainer. Die trainten elke middag! Bayern heeft sportlui in dienst die in afspraak met de scholen in de streek de kinderen onder hun hoede nemen. Dat zie ik hier niet gebeuren".

Je bent nu tien jaar trainer in verschillende categorieën. Welke ambitie heb je nog? Wat wil je bereiken met De Pinte en zelf als trainer?

Eric Ceulemans: "Elke jonge trainer is natuurlijk erg ambitieus en droomt van het hoogste, maar ambitie heeft veel betekenissen. Een Pro License halen zit er voor mij al niet in. Eigenlijk heb ik het enorm naar mijn zin bij De Pinte. Wat niet wegneemt dat ik best de lat wat hoger wil leggen, als de spelersgroep daar klaar voor is, en vooral, als het bestuur dat wil. Nu kunnen we in tweede nog vooruitgang boeken. Ze zal kleiner zijn dan vorig jaar, maar ik wil dat het merkbaar blijft. In de klassering, maar ook technisch, naar de spelers toe. Dat ik hen kan aantonen dat we bijvoorbeeld minder kansen weggeven, ook al verliezen we een keer ongelukkig. Volgend seizoen wil ik trouwens experimenteren met een 4-3-3 veldbezetting. Kunnen variëren doet een ploeg ook groeien.

En ja, op lange termijn zou het wel een persoonlijke voldoening zijn om de cirkel rond te maken als trainer in nationale. Ik heb in nationale gespeeld, in provinciale en nu train ik provinciaal.

Tot slot. Zelfs als het bestuur van een provinciale voetbalclub het leuk vindt om als een komeet te stijgen, denken ze best twee keer na. Clubs verliezen hun ziel als ze boven hun stand gaan leven".

Steekkaart Eric Ceulemans

Geboren: 1963 te Gent

Spelerscarrière: Racing Gent (alle jeugdreksen – op 16 jaar lid van de A-kern), Heirnis Gent, Zottegem – alle in nationale. SK Bellem, Meulestede en FC Oostakker – alle in provinciale

Positie: als zuiver linksvoetige alle posities op de linkerflank en regulerende middenvelder
Trainerscarrière: jeugdtrainer Bellem, jeugdtrainer RC Gent, hulptrainer RC Gent, 5 jaar jeugdcoördinator in RC Gent en in de diverse fusies met die club, hoofdtrainer SK Bellem en Eendracht Laarne, en nu De Pinte (2de provinciale)

BFC

BFC

BFC: Dankzij de samenwerking tussen de KBVB, de Federale trainersschool en de bestaande verenigingen.

Doelstellingen

De herwaardering en de verdediging van de gediplomeerde voetbaltrainers.

Het verbeteren van de kennis van haar leden door het organiseren van lezingen, colloquia en bijscholingen.

Middelen ter uitvoering

- Automatisch bent u geabonneerd op 'Dug-Out', het vakblad voor de voetbaltrainer, in samenwerking met de Koninklijke Belgische Voetbalbond (8 exemplaren per jaar, waarvan twee bladzijden voor communicatie tussen de vereniging en de leden).
- Belangrijke kortingen op de colloquia en/of bijscholingen welke worden ingericht door de KBVB en/of de Federale trainersschool.

- Na betaling van uw lidgeld ontvangt u een officiële aansluitingskaart van het BFC.
- Lijst van vrije trainers beschikbaar.
- Rechtstreekse dialoog via onze website www.bfc-coaches.be.

Wie kan lid worden van Belgian Football Coaches?

Elke voetbaltrainer in het bezit van minimum een brevet B, behaald in een door de KBVB officieel erkend opleidingsinstituut of elk andere opleiding welke gelijkgesteld is met dit brevet volgens de reglementen van KBVB.

De algemene vergadering van BFC zal doorgaan op zaterdag 11 september 2004, 10.00 uur, grote zaal bondsgebouw.

Onze vereniging voor gediplomeerde voetbaltrainers, nodigt u vriendelijk uit het lidgeld voor het seizoen 2004 - 2005 te hernieuwen.

Het lidgeld is vastgesteld op **80 euro** en kan gestort worden op:

Rekeningnummer van de vereniging : BFC

N° 735 - 0059918 - 57.

(vermeld seizoen, naam en voornaam)

!!Gelieve eventuele adreswijzigingen per brief of per E-mail door te geven!!

!!Indien uw lidkaart van vorig seizoen geen foto had, gelieve een pasfoto op te sturen!!

Sportieve groeten

Jean-Pierre Hayen
Secretaris

Leon Kaes
Schatbewaarder

Norbert Schouterden
Voorzitter

* Wijzigingen te sturen naar:

KAES Leon
Schurfstraat 16
3600 GENK
gsm.: 0498-806018
leon.kaes@euphony.net

**Vergeet uw
lidmaatschap
niet**

Beslissingen tijdens de wedstrijd: een didactische en sociale aangelegenheid

Benoît Lenzen, Département des Activités physiques et sportives, Université de Liège

De jongste jaren krijgt het debat tussen de voorstanders van een technische aanpak en die van een tactische benadering van lessen in ploeg- en andere sporten opnieuw veel aandacht in de literatuur. Andere onderzoekers leggen dan weer meer de nadruk op het sociale kader waarbinnen de leden van een team beslissingen moeten nemen tijdens een wedstrijd.

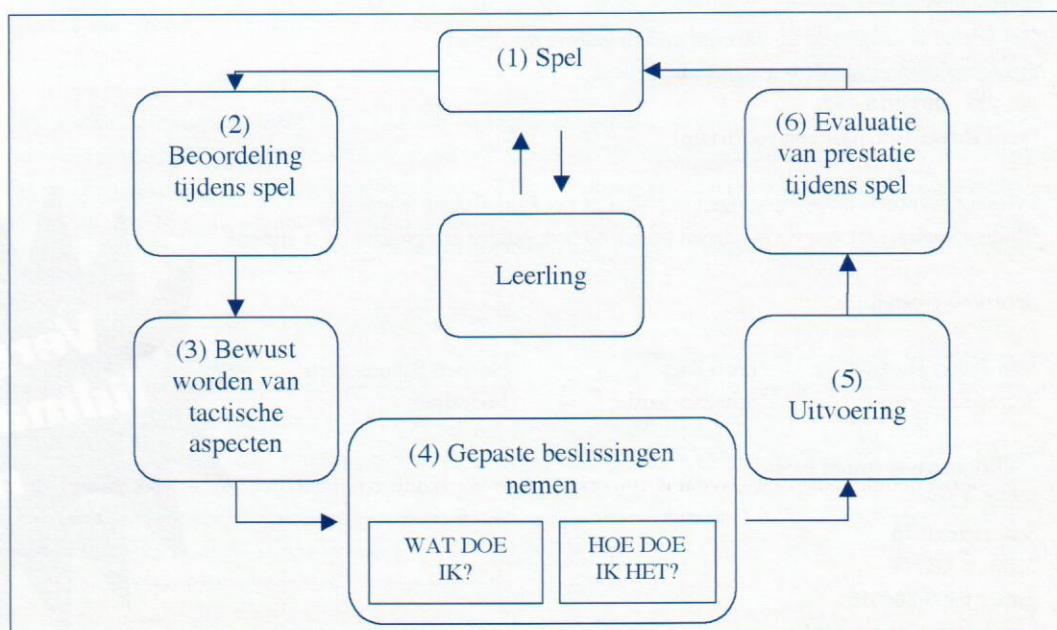
Wij bekijken achtereenvolgens deze twee dimensies, de didactische en de sociale, het nemen van beslissingen bij ploegsporten, alvorens we proberen de gevolgen daarvan in te schatten voor de mensen die instaan voor de opleiding en training van voetballers.

Didactische dimensie

De technische aanpak die gewoonlijk wordt gebruikt in het aanleren van ploeg- en andere sporten is gericht op het onder de knie krijgen van een reeks technische vaardigheden die typisch zijn voor de activiteit. Vervolgens worden deze technische vaardigheden dan in het spel zelf aangewend.

De les - of trainingssessie - bestaat meestal uit een inleiding (vaak een demonstratie), een reeks gestructureerde oefeningen ("drills") bedoeld om het aanleren van technische vaardigheden en handelingen te bevorderen, en een laatste deel gewijd aan het vrije spel.

De leeromstandigheden die worden voorgesteld in de bekende videoreeks van Wiel Coerver "1-2-3 Goal" vormen zeer uitgesproken voorbeelden van deze technische benadering die wordt toegepast in het voetbal (Coerver, 1989).

Figuur 1: Model voor het aanleren van spellen door inzicht (Bunker & Thorpe, 1982)

In Frankrijk zijn Gréhaigne, Godbout en Mahut (1999) van mening dat er tussen 1965 en 1985 een overgang is geweest naar een meer tactische aanpak. In hun respectieve werken leggen Deleplace (1979), voor rugby, en Caron en Pelchat (1975) voor ijshockey en basketbal, de nadruk op de bewuste tactiek en de beslissingsprocedures vóór de selectie van de motorische vaardigheden en de uitvoering daarvan.

In Engeland stellen Bunker en Thorpe (1982) een model voor het onderricht van ploegsporten voor (figuur 1), "Teaching Games For Understanding" genoemd ("Spel aanleren door inzicht"). Deze auteurs gaan uit van de vaststelling dat een groot aantal leerlingen problemen heeft met het technische model, dat de meeste leraars maar weinig afweten van het aanleren van spellen en dat de moeilijkheden om beslissingen te nemen een grote hinderpaal vormen voor de sportbeoefenaars.

Ze stellen dan ook voor om de leerlingen zo snel mogelijk spelervaring te laten opdoen, door ze van bij het begin te laten kennismaken met welbepaalde spelsituaties, samen met een beschrijving van de basisregels en de beperkingen van het volledige spel.

Deze inleiding wordt gevolgd door de demonstratie van de gebruikte tactieken in offensieve en defensieve fasen. De beslissingen tijdens het spel (wat doe ik?) worden dus behandeld vóór de uitvoering van de technische vaardigheden (hoe doe ik het?).

Ongeveer een decennium lang bleef het echter bij een zuiver theoretisch voorstel (Chandler & Mitchell, 1990) tot het, hoofdzakelijk in de Verenigde Staten, in de praktijk werd omgezet. Heel wat onderzoekers hebben zo getracht om de effecten van verschillende benaderingen inzake het aanleren van collectieve sporten in termen van kennis (beslissingname, verklarende en procedurekennis) en motorische vaardigheden te evalueren (Turner & Martinek, 1999).

De resultaten van die onderzoeken zijn op zijn zachtst gezegd tegenstrijdig. Sommige geven aan dat de tactische aanpak veel beter scoort dan de technische voor de ontwikkeling van beslissingname bij hockey (Turner, 1996) en de verwerving van verklarende kennis in voetbal (Mitchell, Griffin & Oslin, 1995), hockey (Turner, 1996) en volleybal (Griffin, Oslin & Mitchell, 1995).

In een studie over basketbal en hockey bevestigden Allison en Thorpe (1997) de reeds verkregen resultaten m.b.t. het overwicht van het aanleren van spellen door inzicht, niet alleen wat de kennis van het spel en het spelplezier betreft, maar ook - en dat is opmerkelijker - de ontwikkeling van specifieke motorische vaardigheden.

Andere onderzoeken - talrijker in dit geval - kunnen dan weer geen onderscheid vaststellen in de voorde-

len van de twee soorten benaderingen op het vlak van ontwikkeling van beslissingname (Rink, French & Werner, 1991; Mitchell et al., 1995; Turner & Martinek, 1992), het verwerven van verklarende en procedurekennis (Lawton, 1989; Turner & Martinek, 1992) en uitvoering van specifieke motorische vaardigheden (French, Werner, Rink, Taylor & Hussey, 1996; Griffin et al., 1995; Lawton, 1989; Mitchell et al., 1995; Turner, 1996; Turner & Martinek, 1992).

De uiteenlopende resultaten kunnen te wijten zijn aan de (te) korte leertermijn waarmee de meeste studies gepaard gaan. Hoe dan ook lijkt het ten zeerste aangewezen om het onderzoek voort te zetten en de effecten van de technische en tactische benadering van het aanleren van ploegsporten verder uit te spitten als men ooit in staat wil zijn om leraren lichamelijke opvoeding en trainers te helpen bij het maken van de weloordachte keuze van de meest rationele leermethode naar gelang hun handelingscontext.

Wij zijn zo vrij te opperen dat de vaststelling geformuleerd door diverse specialisten tijdens het EK in Portugal (namelijk dat het Nederlandse elftal een gebrek aan tactische organisatie vertoont, vooral op het vlak van de verdediging) te wijten kan zijn aan een zeer technisch gerichte opleiding van jonge spelers, de methode van Coerver (1986; 1989), die in Nederland blijkbaar veel bijval oogst.

Sociale dimensie

In tegenstelling tot de reeds genoemde auteurs, gaat Rey (1993) in op het onderzoek naar het tactische gedrag van de beoefenaars van ploegsporten, niet zozeer vanuit een didactische invalshoek, maar wel vanuit psychosociaal oogpunt. Hij stelt zich vragen bij de effecten van bepaalde sociale regels inzake cognitieve aspecten die de reacties van een speler kunnen ondersteunen, met dien verstande dat "speler zijn ongetwijfeld meer is dan tactische problemen

Er kan geopperd worden dat het Nederlandse elftal een gebrek aan tactische aanpak vertoonde, vooral op het vlak van de verdediging, wat te wijten kan zijn aan een zeer technisch gerichte opleiding van jonge spelers (Photonews).

oplossen, dus ook sociale situaties beheersen waarin zich tactische problemen stellen”.

Bij jonge handbalspelers stimuleert sociale zichtbaarheid sociale verwachtingen die niet overeenkomen met de vereisten van de situatie (Rey, 1993). Dat fenomeen doet zich ook voor bij een team handballers op seniorniveau, in een Franse nationale divisie, bestudeerd door Avanzini en Pérez (2001) na een gemeenschappelijke vraag om hulp vanwege de club, de trainers en de spelers. De gesprekken met die laatsten brengen geen nieuwe persoonlijke invraagstelling teweeg.

De belangrijkste motieven voor slecht functioneren worden veeleer aan anderen toegeschreven en de spelers dringen aan op beschrijvingen van situaties waarin ze in gunstigere zin worden betrokken. De analyseresultaten brengen problemen aan het licht op het vlak van:

Concurrentie tussen de sporters. Elke speler heeft doelstellingen voor zichzelf, die al dan niet tegengesteld kunnen zijn aan die van teamgenoten. In een team kan die concurrentiefactor leiden tot situaties waarbij niet wordt samengewerkt en zo de collectieve prestatie wordt gehinderd (Avanzini & Pérez, 2001; Lambert, 1965; Lenzen et al., 2004). Hier komt dat meer bepaald tot uitdrukking via een vorm van verzet tegen de titularissen, de spelduur, de spelposities en/of de rol van de speler die scoort (Avanzini & Pérez, 2001).

De verdeling van verantwoordelijkheden binnen de ploeg. De manier waarop spelers de taak- en rolverdeling begrijpen, houdt rechtstreeks verband met de kwaliteit van de relatie tussen spelers en trainer. Over het geheel genomen vechten de door Avanzini en Pérez (2001) ondervraagde spelers de keuzes van de trainer aan, met name wat het gebruik van hun eigen capaciteiten betreft in vergelijking met die van hun teamgenoten.

Ze protesteren tegen de “charmeoffensieven” van sommige teamgenoten die zo de trainer onder druk zetten om er zelf voordeel uit te halen. De “nalatigheid” van een vrijgespeelde partner, wat toch vaak voorkomt, kan dan ook vragen oproepen over zijn bedoelingen, want soms is het in het belang van een concurrent om een rivaal niet in de verf te zetten.

Het vertrouwen tussen de verschillende actoren. De keuzes van de trainer worden vaak geïnterpreteerd als blijken van erkenning voor de capaciteiten van de spelers. Ze verwijzen naar het vertrouwen dat uiteraard verschillende vormen kan aannemen. Zo is er het vertrouwen dat de trainer al dan niet aan zijn spelers kan schenken naar gelang zijn waardering voor hun capaciteiten en, omgekeerd, het vertrouwen dat de spelers al dan niet in de trainer kunnen hebben op basis van zijn eigen capaciteiten om de groep

te organiseren en de kwaliteiten van de spelers te erkennen (Avanzini & Pérez, 2001).

Op grond van het voorgaande blijkt duidelijk dat de individuele belangen van de leden van een sportploeg, die a priori als overeenstemmend worden beschouwd, uiteen kunnen lopen, ja zelfs tegenstrijdig kunnen zijn.

Sociale regels uitgelokt door het gedrag van de trainer zouden daadwerkelijk een invloed hebben op de manier waarop een speler met een situatie omgaat en zouden, in sommige gevallen, net als de objectieve parameters voor de geldende spelconfiguratie, echt bepalende factoren voor het spelgedrag worden (Rey, 1993).

Die individuele belangen verwijzen onvermijdelijk naar de strategische analyse die in Frankrijk door Crozier en Friedberg (1977) werd ontwikkeld in industriële en bureaucratische middelen en die wij hebben toegepast in het onderzoek naar een profbasketbalclub (Lenzen et al., 2004). Een van de grondhypothesen voor de strategische analyse is de idee van een actor die in staat is tot de toepassing van een strategie (Friedberg, 1994).

In de zin van strategisch leren moet het begrip strategie worden geïnterpreteerd als de keuze van gunstige oplossingen die de actor toelaten om zijn persoonlijke uitdagingen te realiseren (Chifflet, 2003). Dat omvat twee aspecten: “een offensief aspect: kansen grijpen om de situatie te verbeteren; en een defensief aspect: behoud en uitbreiding van zijn vrijheidsmarge, zijn actievermogen dus” (Crozier & Friedberg, 1977, p. 47-48).

In voorkomend geval geven de uitdagingen aan wat een speler volgens de verwachtingen te winnen of te verliezen heeft door zijn bekwaamheden te laten spelen in een machtsrelatie (Crozier & Friedberg, 1977). Schematisch kan een onderscheid worden gemaakt tussen uitdagingen van economische (geld verdienen), politieke (macht verwerven) of symbolische aard (een bepaalde sociale erkenning krijgen).

Tot slot bestaan de capaciteiten uit de karakteristieke eigenschappen van de actor, zoals expertise en financiële middelen bijvoorbeeld, maar ook opportuniteiten verbonden aan de welbepaalde positie van de actor in de organisatie, zoals het hanteren van regels en de toegang tot informatie.

Door dit theoretische model - dat we hier bewust hebben vereenvoudigd - toe te passen op het concrete probleem van de beslissingname tijdens de match, stellen we vast dat de uitdagingen die profspelers op dit niveau stimuleren, vooral financieel en symbolisch van aard zijn (Lenzen et al., 2004). De identificatie van de eerste bevestigt de vaststelling van Bosc (1983) twintig jaar voordien: “Voor diegenen (het

merendeel) die 'ongelijk hebben als ze er niet van profiteren', wordt geld op een verraderlijke manier de hoofdmotivatie.

Mettertijd hebben de spelers het spel gespeeld als werknemers die meer bezorgd zijn om hun eigen belangen dan om de toewijding voor de groep." Voor de tweede moeten we verwijzen naar de studie van Bourke (2002) in het Britse voetbal, waar de symbolische uitdagingen die jonge Ierse spelers nastreven, tot uiting komen in hun verlangen om zich in de kijker te spelen voor hun nationale selectie en de scouts van Engelse clubs.

Gezien die tweeledige inzet begrijpen we beter dat de spelers er alle belang bij hebben om zich bij duels van hun beste kant te tonen. De strategieën die basketballers hanteren om hun zichtbaarheid in het spel te vergroten, ten nadele van de tactische plannen van de trainer, hangen grotendeels af van hun respectieve capaciteiten, waaronder in de eerste plaats hun bekwaamheidsniveau. De meest getalenteerde en ervaren spelers kunnen zich dus bepaalde uitspattingen veroorloven, terwijl jonge, onervaren spelers zich beperken tot de geplande spelsystemen (Lenzen et al., 2004).

Gevolgen voor de praktijktoepassing

Met de huidige kennis over didactische benaderingen die een efficiënte beslissingname tijdens het spel

bevorderen, kan men trainers moeilijk een bepaalde aanpak boven een andere aanbevelen.

Ons gezond verstand zegt echter dat we in de opleiding van jonge voetballers zowel aandacht moeten blijven hebben voor technische als voor tactische aspecten. Daarbij komt nog dat het aanleren van tactische principes, zowel offensief als defensief, zich niet mag beperken tot de door de instructeur opgelegde oplossingen.

De speler moet de kern van het onderricht-/leersysteem vormen (Gréhaigne, Godbout & Mahut, 1999), waarbij de trainer hem zoveel mogelijk zelf beslissingen moet laten nemen. Die werkwijze zou overigens erg bevorderlijk zijn voor het zoeken naar collectieve oplossingen door de speler zelf om de tactische problemen op te lossen waarmee hij wordt geconfronteerd (Rey, 1993).

Het lijkt er dus op dat een dergelijke opbouwende methode een gepast antwoord kan bieden op de problematiek - waar voetbaltrainers vaak mee kampen - van de opleiding van spelers die niet alleen in staat zijn om tijdens de match ingrijpende beslissingen te nemen, maar dat ook echt willen.

Ierse spelers streven naar symbolische uitdagingen, wat zich uit in hun verlangen om zich in de kijker te spelen voor hun nationale selectie en de scouts van Engelse clubs (Photonews).

Een kwaliteitsvolle jeugdopleiding als garantie voor de toekomst van het Belgisch (prof)voetbal? Of!

Hugo Schoukens en Jo Van Hoecke, projectmanagers van de VUB

De implementatie van QIKFoot in de voetbalclubs van 1ste en 2de klasse heeft de projectmanagers van de VUB, Jo Van Hoecke en Hugo Schoukens, in staat gesteld om een totaal beeld te vormen van de jeugdopleiding in de Belgische profclubs.

Eén zaak staat voor hen als een paal boven water: jeugdverantwoordelijken, jeugdtrainers, jeugdafgevaardigden en al wie zich over de jeugd in de profclubs ontfermt, kunnen op zijn minst beschouwd worden als echte voetbalfanaten, enthousiaste medewerkers en loyale dienaars van deze clubs!

Vaak worden deze jeugdopleiders echter aan hun lot overgelaten en verdient hun werk veel meer aandacht en respect. Zij zijn het die de toekomst van het Belgisch (prof)voetbal veilig (moeten) stellen en het kwaliteitsniveau van de toekomstige competities mee bepalen!

De jeugd is het die de toekomst van het Belgisch (prof)voetbal veilig (moeten) stellen en het kwaliteitsniveau van de toekomstige competities mee bepalen (Photonews)!

Het is maar de vraag of alle andere partijen - de beleidsmakers van onze (prof)clubs, de KBVB, de Profliga en de overheid - wel overtuigd zijn van de noodzaak om aan jeugdopleiding te doen? Om hierover (meer) duidelijkheid te krijgen zal op maandag 20 september 2004 een open mediadebat georganiseerd worden waarbij de betreffende stakeholders ondermeer met deze vraag zullen geconfronteerd worden.

Uiteraard is het belangrijk dat op deze discussie ook de stem gehoord wordt van de jeugdopleiders zelf. Vandaar de oproep aan alle jeugdverantwoordelijken en jeugdcoördinatoren van prof- en amateurclubs om actief deel te nemen aan deze discussie. Zowel vóór, tijdens, als na het mediadebat kunnen jullie mee van gedachten wisselen en jullie mening kwijt over een aantal topics (zie hierna).

Uw reacties en uw standpunten zullen de projectmanagers van QIKFoot nog een completere kijk geven op wat er leeft in de clubs. Daarnaast zullen uw suggesties ook bijdragen tot een betere positionering van de jeugdopleiding binnen de clubs en de voetbalwereld in het geheel.

Aan allen die op één of andere manier met jeugdopleiding in het voetbal begaan zijn, laat ons vandaag nog uw mening kennen en schrijf tezelfdertijd in om dit mediadebat live mee te maken. Op deze manier draag je actief bij tot de formulering van het toekomstig jeugdbeleid en dit zowel op prof- als amateurniveau.

veau, lokaal- als nationaal niveau, club- als bondsniveau.

Zorg ervoor dat jeugdopleiding nog meer 'au sérieux' wordt genomen en mail uw standpunten naar sbma@vub.ac.be, teneinde de beleidsmensen op alle niveaus (club, bond en overheid) te overtuigen van het belang van een kwaliteitsvolle jeugdopleiding binnen zowel de prof- als de amateurclubs.

**Jeugdverantwoordelijken, -trainers en
-afgevaardigden
laat uw stem horen en zorg dat je er bij bent
op 20 september 2004!**

Topics van het QIKFoot mediadebat

Waarom aan jeugdopleiding doen en investeren in jeugdopleiding?

Algemeen kan gesteld worden dat zonder goed opgeleide (jeugd)voetballers er geen hoogstaand en aantrekkelijk (competitie)voetbal mogelijk is en dat de toekomst van de voetbalsport en de clubs hierdoor gehypothekeerd wordt.

Een duurzame, kwaliteitsvolle ontwikkeling van jeugdspelers, zowel aan de basis als de top, is bijgevolg een conditio sine qua non voor het voortbestaan van de voetbalsport en haar populariteit. Bovendien is dit de enige manier om (verder) mee te spelen op het internationaal toneel met een succesvolle nationale ploeg als absolute vaandeldrager.

"The game's future depends upon ensuring that young players are given every opportunity to fulfil their talent and potential"

Tevens kunnen wij stellen dat, door de maatschappelijke rol die de voetbalsport en haar clubs toebedeeld krijgt, kwaliteitsvolle jeugdopleiding extra in de verf wordt gezet. De jeugdopleiding in de voetbalclub als 'derde opvoedingsmilieu' en sociale draaischijf vindt in deze context misschien nog haar belangrijkste reden van bestaan!

Wat is de reden van bestaan (de missie) van de jeugdopleiding binnen een profclub?

Is jeugdopleiding binnen de profclub een primaire opdracht met als hoofddoelstelling een maximaal aantal eigen opgeleide jeugdspelers te laten doorstromen (en niet in de wachtkamer te laten zitten) naar het 1ste team?

Moet jeugdopleiding als het R&D (research and development) departement van de profclub beschouwd worden met de bedoeling op het einde van de opleiding en bij de doorstroming van de jeugdspelers naar het 1ste team een belangrijke eco-

nomische (markt) (meer) waarde te vertegenwoordigen voor de profclub?

Wordt jeugdopleiding door de profclubbestuurders aanzien als een economisch gegeven en wil men zodoende investeren in jeugdopleiding...

Is jeugdopleiding voor een profclub economisch rendabel?

Welke reden van bestaan geeft de amateurclub aan jeugdopleiding?

Wil de amateurclub tezelfdertijd een opleidings- en opvoedingscentrum zijn in haar gemeente/ stad en zowel de recreatie- als prestatiegerichte jeugdvoetballer in kwaliteitsvolle omstandigheden zijn sport kunnen laten beoefenen?

Wil zij als sociale draaischijf aan jongeren de kans kunnen bieden om naast prestatiebeleving, ook en voornamelijk vriendschap- en plezierbeleving na te streven met oog op het realiseren van een duurzame relatie met de jeugdvoetballer?

De overheid/ politiek (in de breedste zin van het woord) erkent de maatschappelijke waarde van jeugdsport/ jeugdvoetbal, maar ondersteunt dit nog onvoldoende. Zo wordt slechts 0,29 % van de beleidskredieten van de Vlaamse Gemeenschap aan sport besteed en komt slechts 6 % van de inkomsten van de sportclubs uit gemeentelijke subsidiëring). Nochtans reikt de invloed van de jeugdsport zeer ver en wordt vaak gewezen op de (sportextrinsieke) waarden.

Wie sport voelt zich beter in zijn vel, is sociaal actiever, hoort erbij! Ook op het vlak van de gezondheid, op economisch gebied, inzake onderwijs en opvoeding, inzake integratie, inzake de ontwikkeling van de persoonlijkheid, ... (educatieve waarde) vervult de jeugdsport, waaronder het jeugdvoetbal, een cruciale rol.

De sportieve prestaties van onze topploegen en de Rode Duivels kleuren in het bijzonder het gemeenschapsniveau en dragen bij tot de internationale uitstraling van ons land (Photonews).

Anderzijds kleuren de sportieve prestaties van onze topploegen en de Rode Duivels in het bijzonder het gemeenschapsgevoel en dragen zij bij tot de internationale uitstraling van ons land.

Zowel aan de basis (amateurvoetbal) als aan de top (profvoetbal) verdient het jeugdvoetbal dus om, onafhankelijk van de structuren van dit land en de beleidsbeslissingen van de KBVB, rechtstreeks een structurele financiële ondersteuning te krijgen. Voor de 230.000 jeugdvoetballers (niet-professionele voetbalbeoefenaars) gehuisvest in ongeveer 2.500 amateurclubs en de 7.000 jeugdvoetballers van de 36 profclubs (1ste en 2de klasse, al dan niet op weg naar het statuut van professionele voetballer) dient dringend een rechtstreekse subsidiëeringspolitiek gevoerd te worden.

Waarom kan de gemeente/ stad bijvoorbeeld geen scharnierfunctie toebedeeld worden bij het toekennen van subsidies? Waarom zou de KBVB geen Vlaamse Voetbalschool (cfr. Vlaamse Wielerschool) kunnen oprichten en zodoende toch 1.5 miljoen € aan subsidies van de Vlaamse gemeenschap ontvangen?

Tot slot is het de verdienste van de vele vrijwilligers, die in het jeugdvoetbal actief zijn, dat het wiel van het voetbal draaiende gehouden blijft. Het merendeel van deze vrijwilligers zorgt er trouwens voor dat jeugdopleiding self-supporting is en bijgevolg kan (blijven) bestaan.

Op zich is dit een belangrijk pluspunt, doch gegeven het maatschappelijk belang dat voetbal heeft als sociale leerschool en opvoedkundige waarde, is een rechtstreekse ondersteuning vanuit de overheid hier noodzakelijk.

Op deze manier kan meer energie gestoken worden in het aanbod; de jeugdwerking zelf. Ook dient er in het kader van de vrijwilliger een duidelijk (sociaal/ fiscaal/ aansprakelijkheid en verzekering) statuut te komen.

Wil de KBVB, met de Rode Duivels als belangrijkste uitgangsbord, in de toekomst een belangrijke plaats blijven bekleden op de internationale voetbalscène en het voetbal als de meest populaire sport in België behouden, dan zal zij (verder) bijzondere aandacht moeten besteden aan (de kwaliteit van) de jeugdwerking van zowel de amateur- als de profclubs. Hierbij is het belangrijk dat de jeugdverantwoordelijken (vooral in de clubs) continu geïnformeerd, gemotiveerd en ondersteund worden.

De KBVB, als hybride organisatie, heeft in de steeds breder wordende sportmarkt als voornaamste doelstelling 'de toekomst' van het Belgisch voetbal te vrijwaren. Jeugd is die toekomst en investeren in jeugdopleiding aan de basis en de top is investeren in de toekomst van het Belgisch voetbal!

Jeugdwerking dient zodoende een topprioriteit van de KBVB te blijven.

Profvoetbal is geen losstaand fenomeen en komt voort uit de brede basis van het amateurvoetbal; dit is de kweekvijver van het profvoetbal. Anderzijds inspireert profvoetbal het jeugdvoetbal. Profvoetbal als voorbeeldfunctie.

De Profliga en de KBVB moeten zich terdege bewust worden van deze (win-win) situatie en als 'partners' de jeugdopleiding aan de top en de basis structureel ondersteunen.

Welke zijn de kritische succesfactoren van een kwaliteitsvolle jeugdopleiding die resulteren in effectiviteit (d.i. doorstroming van eigen opgeleide jeugdspelers en een duurzame relatie met alle jeugdspelers onderhouden)?

Efficiënte talentdetectie

Het uitgangspunt hierbij moet zijn dat 'talent' aan de basis dient ontdekt te worden en de kans moet gegeven worden om door te stromen naar een zo hoog mogelijk niveau door het juiste opleidingsniveau voor iedere speler zo goed mogelijk in te schatten.

Voetbal is in België nog steeds een populaire sport; de participatie van jongeren is vrij groot, zeker in vergelijking met andere sporten. Op internationaal niveau is onze visvijver (230.000 jeugdvoetballers) echter relatief klein, zeker in verhouding met landen als Duitsland (1.4 miljoen), Frankrijk (1.2 miljoen), Engeland (800.000).

Wij kunnen ons dus niet permitteren talent (aan de basis) te mislopen of verloren te laten gaan. Een wel-doordacht systeem en structuur inzake talentherkenning begint allereerst met een (her)waardering van het voetbal aan de basis (de instroom van jeugdvoetballers gebeurt voornamelijk via het grote aantal amateurclubs).

De KBVB, de Profliga en haar profclubs hebben dan ook de taak het amateurvoetbal te ondersteunen. Dit kan op de eerste plaats door, in samenwerking met de amateurclubs, rekruteringsactiviteiten te organiseren en efficiënte detectie van talent na te streven.

De provinciale opleidingsinstituten dienen hun missie als opsporings- en doorstromingskanaal, maar vooral als opleidingsinstituut en verbindingscel tussen het prof- en amateurvoetbal, kwalitatief verder te intensifiëren om zodoende kwaliteitsvol bij te dragen tot de sportieve prestatie van het Belgisch voetbal.

De profclubs dienen samenwerkingsprojecten en -charters met de amateurclubs (en eventueel in samenwerking met de gemeente/ stad) op getouw te

zetten teneinde een win-win situatie te verwezenlijken.

“Het wegpukken van talent langs achterpoortjes, zonder de amateurclubs hierin te kennen en hen telkens opnieuw met een verweesd gevoel achter te laten, staat borg voor het systematisch afbouwen van de jeugdwerking aan de basis.”

Tot slot kan gesteld worden dat de samenwerking met de scholen voor de voetbalclub een belangrijke meerwaarde op het vlak van promotie en rekrutering zou kunnen betekenen! Ook voor dit kanaal lijkt het opportuun een strategie en een werkwijze te ontwikkelen.

Talentontwikkeling

In vergelijking met andere professionele sporten wordt er globaal gezien onvoldoende getraind! De voetbalopleiding is in de meeste clubs naschools georganiseerd en het systeem laat dan ook niet veel ruimte over om studie en een professionele opleiding te combineren.

De topsportscholen bieden op dit ogenblik een passende oplossing om de trainingsintensiteit te verhogen maar...

Kunnen alle profclubs in dezelfde mate profiteren van de voordelen van de topsportschool gezien hun geografische ligging?

Weerhouden de beperkte studiemogelijkheden niet een aantal spelers?

Past de opleidingsvisie van een topsportschool in de jeugdopleidingsvisie van de club?

Het opleidingsstappenplan van de speler (ontwikkelingscyclus) loopt via de club (tot 14 jaar) over een combinatie van de club en de topsportschool (tussen 14 en 18 jaar) tot een finalisatie van de opleiding opnieuw in de club (na 18 jaar). Zou de 1ste graad van het secundair onderwijs niet sowieso aan het topsport en studieprogramma moeten worden toegevoegd en de samenwerking met de profclubs niet moeten geoptimaliseerd worden?

Indien een profclub 'QIKFoot gecertificeerd' is (d.w.z. goede omkadering en kwaliteitsvol voetbalonderwijs aanbiedt) moet deze club dan ook niet de mogelijkheid krijgen om via een wettelijk kader zelf 'Topsport en studie' te organiseren en aan te bieden? (voetbalonderwijs op de club en algemeen onderwijs i.s.m. scholen in de regio)

Een 'complete' professionele opleiding

Een complete opleiding omvat naast voetbalspecifieke opleiding (techniek en inzicht), ook een intense begeleiding op fysiek, medisch, mentaal, studie en sociaal-maatschappelijk vlak. Een deskundig opleidingsteam, waarin deze specialismen worden opge-

nomen, dient dan ook in die zin samengesteld te worden!

In de eerste fase van het QIKFoot-project werd echter vastgesteld dat in de clubs onvoldoende aandacht wordt besteed aan deze ondersteuningsvormen; voor enkele domeinen (mentale, sociaal-maatschappelijke begeleiding) kan zelfs gesproken worden van een volledig braakliggend terrein.

De studiebegeleiding in onze profclubs verdient nog veel meer aandacht; de weg naar topvoetbal is lang en loopt over vele hindernissen; het beroep van profvoetballer is slechts voor de enkelen weggelegd en de vacante plaatsen zullen in de toekomst wellicht nog in aantal afnemen. Studie(begeleiding) moet zodoende permanent aandacht blijven krijgen en dit zowel op het niveau van het secundair als het hoger onderwijs. Ook na de voetbalcarrière dient het leven immers verder ingevuld te worden...

In onze (voetbal) maatschappij wordt vaak en snel aan het verwerven van materiële welvaart (geld) gedacht. 'Voetbaltalent' wordt steeds sneller met steeds meer geld aan de clubs ver(ge)bonden. De kans dat dit de spontane 'drive' wegneemt bij jonge spelers en bijgevolg een remmend effect heeft op de totale opleiding is reëel. Mentale en sociaal-maatschappelijke begeleiding van jeugdspelers verdient dan ook een bijzondere aandacht!

Accommodatie

De 1ste en 2de klasse clubs beschikken gemiddeld slechts over twee goed uitgeruste grasvelden. Bovendien hebben maar zes clubs een kunststofgrasveld (QIKFoot rapport, 2003).

De kwaliteit van de jeugdopleiding is onderhevig aan de kwantiteit en kwaliteit van de infrastructuur en accommodatie van de clubs. Om die kwaliteit te ver-

In vergelijking met andere professionele sporten wordt er globaal gezien onvoldoende getraind! De voetbalopleiding is in de meeste clubs naschools georganiseerd en het systeem laat dan ook niet veel ruimte over om studie en een professionele opleiding te combineren (Photonews).

Foto: De 1ste en 2de klasse clubs beschikken gemiddeld slechts over twee goed uitgeruste grasvelden. Bovendien hebben maar zes clubs een kunststofgrasveld (Photonews).

beteren is er een samenspel nodig tussen de club, de (lokale) overheid, de KBVB en eventueel privé-partners.

Welke zijn de knelpunten waar de jeugdwerking mee geconfronteerd worden?

Stimulering en bescherming jeugdopleiding

"Je plukt zelden of nooit de vruchten van de energie en het geld dat je in jeugdopleiding stopt. Wat is de uiteindelijke return van de jeugdopleiding? Noppes, je leidt spelers op voor anderen, de kapitaalcrachtige concurrenten" (citaat van een beleidsverantwoordelijke van een profclub inzake (het nut van) jeugdopleidingen).

Er zijn inderdaad enkele ontwikkelingen, o.a. in de bescherming van de fundamentele rechten van de (jeugd)voetballer, die een belangrijke impact hebben gehad op het (jeugd)voetbal en die aanleiding hebben gegeven tot hoger aangehaalde reacties.

Het Bosman-arrest van 15.12.95 en het decreet van 24.07.1996 van de Vlaamse Gemeenschap, dat ondermeer de jaarlijkse vrijheidsaanvraag regelt, hebben in die mate invloed gehad dat de verdere uitbouw vanuit economisch standpunt en rentabiliteit kan in vraag worden gesteld.

Jeugdopleiding kost handen vol geld! Zodoende moeten de (financiële) inspanningen die een club levert om jeugd op te leiden beschermd worden. Een club zou een compensatievergoeding moeten kunnen krijgen, voor het aantal jaar opleiding dat een jeugdspeler genoten heeft wanneer deze de club verlaat (om welke reden ook) en de verworven vaardigheden en kennis ten dienste van een andere club stelt. M.a.w. er is dringend nood aan een uniform en fair systeem van opleidingsvergoedingen of van de oprichting van een jeugdfonds (cfr. model Basketbal, dat tot op heden elke toetsing van de burgerlijke rechtbanken heeft doorstaan rond de vrijheid van de jeugdspeler).

Mediadebat jeugdopleiding

Een kwaliteitsvolle jeugdopleiding als garantie voor de toekomst van het Belgisch (prof)voetbal?!

Debat o.l.v. moderator Tom Boudeweel (Radio 1) en met deelname van o.a.:

Aimé Anthuenis (bondscoach)
Herman Van Holsbeek (RSCA)
Johan Van Lierde (KRC Genk)
Paul Bistiaux (RFC Antwerp)
Michel Sablon (KBVB)
Urbain Haesaert (voetbal expert)
Stefan Késenne (sporteconoom)
Johnny Maeschalk (juridisch expert)
Hans Vandeweghe (voetbalwatcher)
Paul De Knop (beleidsadviseur)
en vertegenwoordigers van amateurclubs en de overheid.

Programma:

19u30: ontvangst publiek
20u00: aanvang mediadebat
21u30: interview met bondscoach Aimé Anthuenis
21u45: Mystery Act
21u55: receptie

Doelgroep:

clubbestuurders
jeugdverantwoordelijken, trainers en medewerkers jeugdopleidingen

Wanneer? Maandag 20 september 2004 om 20u00

Waar? VUB Campus Etterbeek 'Aula Q' (ingang campus via Triomflaan); gedetailleerd plan via website :
<http://www.vub.ac.be/bereik/campetter.html>

Info?

Praktisch / inschrijving: Elsie Elavia: 02/629 27 44 (sbma@vub.ac.be)
Inhoudelijk: Jo Van Hoecke (jvhoecke@vub.ac.be - 02/629 27 51) en Hugo Schoukens (hugo.schoukens@pandora.be - 0476/839.112)

Schrijf in vóór 14 september 2004

(beperking tot 300 plaatsen; in volgorde van inschrijving):

Naam:

Organisatie / club:

e-mail:

adres:

tel / gsm:

ù zal aanwezig zijn op mediadebat

mail: sbma@vub.ac.be

fax : 02/629.28.99

"Het QIKFoot mediadebat een realisatie is van de vakgroep Sportbeleid en Management (SBMA) van de VUB i.s.m. de KBVB, Dexia bank, Desso DLW Sports systems, EYE-D motionmaker, Sport/Voetbal Magazine"

Vorbereiding van een eerste provincialer

Kristof Geeraerts, Hoofdredacteur *Dug-Out*

Eind mei 2004 fusioneerden tweede Vlaams Brabantse tweede provinciale clubs, FC Neerwinden en VW Oorbeek, tot VW Oorbeek United. Beide teams hadden een schitterend seizoen achter de rug en eindigden respectievelijk eerste en tweede in dezelfde reeks, met een straatlengte voorsprong op het derde team. Beide teams smolten samen, de beste spelers behouden en een nieuwe, ambitieuze club werd uit de grond gestampt.

De spelers zijn zich bewust van de verschillende trainingsvormen en weten dat als men aan een basisuithouding aan het werken is, dat er relatief rustig gelopen moet worden.

Hoe bereidt een nieuw fusieteam in eerste provinciale, een team met mogelijkheden en ambities, de voorbereiding van een nieuw seizoen voor?

André Crabbe: "Om de voorbereiding die Oorbeek United afgewerkt heeft uit de doeken te doen, moet eerst alles in de juiste context geplaatst worden. Na

de laatste competitie-match, begin mei, eindigde ons seizoen en stond de selectie voor het nieuwe seizoen reeds helemaal op papier. De spelers van beide teams die fuseerden waren individueel gescreend, gewikt en gewogen in functie van een nieuw team en de beste spelers bleven over. De voorbereiding op het nieuwe seizoen kon beginnen.

Een paar weken later besloot de toenmalige hoofdtrainer te kiezen voor een team in derde nationale. Enkele spelers volgden hem, zodat de kern moest aangevuld worden met nieuwe spelers. Dit heeft onze voorbereiding uiteraard verstoord, maar al bij al is dit relatief vlot verlopen. Het bestuur is duidelijk niet bij de pakken blijven zitten, een paar weken later had de club reeds een zeer goed alternatief en koos voor Daniël Nassen (ex profvoetballer en aan zijn eerste club als trainer toe) als nieuwe hoofdtrainer. Filip Vandenbosch (ex assistent trainer Neerwinden) en ik maken samen met keeperstrainer Marc Vandeveldde het trainersteam compleet".

Daniël Nassen: "De kern die we toen hadden werd bij mijn aanstelling onmiddellijk samen geroepen. De trainersstaf heeft alle spelers een trainingsprogramma meegegeven, zodat de zes weken tussen de laatste training en de eerste training van het nieuwe seizoen (15 juli) niet nutteloos zouden zijn, zodat de conditie niet verdween. Drie weken voor de eerste training begon het individuele voorbereidingsprogramma van de spelers. Drie keer per week een loopsessie, tegen een extensief tempo. In de laatste week voor de voorbereiding werden er in de loopsessies ritmeveranderingen aangebracht".

André Crabbe: "De spelers die vorig jaar in Oorbeek of Neerwinden spelen trainden verleden seizoen reeds met hartslagmeters. De spelers zijn zich hierdoor bewust van de verschillende trainingsvormen en

Drie weken voor de eerste training begon het individuele voorbereidingsprogramma van de spelers. Drie keer per week een loopsessie, tegen een extensief tempo. In de laatste week voor de voorbereiding werden er in de loopsessies ritmeveranderingen aangebracht.

weten dat als men aan een basisuithouding aan het werken is, dat er relatief rustig gelopen moet worden. Dit is niets nieuws voor onze spelers”.

Daniël Nassen: “Als je effectief het volledige effect van de hartslagmeter zou willen verzilveren moet je uiteraard lactaattesten afnemen bij de spelers. Maar dat is heel duur en niet realistisch voor een eerste provinciale club. Een speler moet weten dat als hij gaat lopen hij niet bekaf moet thuiskomen. Tijdens de individuele voorbereiding gaan we uit van extensieve duurtraining. Een speler voelt wel wat dit is, kan dit inschatten”.

Na de individuele voorbereiding startte de ‘echte’ voorbereiding. Was de hele kern aanwezig tijdens de eerste training of worden er op dit niveau speciale afspraken gemaakt in verband met vakantie van de spelers?

Daniël Nassen: “Uiteraard is dit geen profclub en mag het trainersteam niet van deze spelers verwachten ‘dat’ wat van een prof verwacht wordt. Elke speler heeft zijn eigen karakter, zijn eigen noden. Maar het was opvallend dat bijna de gehele kern aanwezig was op de eerste training. Daarmee zie je dat de jongens ermee begaan zijn. Enkele spelers hebben met het bestuur en de trainersstaf een individuele afspraak gemaakt om een week later te voorbereiding aan te vatten door familiale redenen. Dat is geen probleem. Zulke spelers zullen hun individueel programma ook correct afwerken.

Momenteel trainen we vijfmaal per week, in het lopende seizoen slechts twee maal per week. Dan kan de trainersstaf af en toe een gegronde uitzondering toestaan niet aanwezig te moeten zijn. Het is voor een speler mentaal veel makkelijker te aanvaarden dat er een training wegvalt van een druk programma dan dat er nog eentje extra op het programma gezet wordt. Vandaar onze keuze voor 5 basistrainingen per week tijdens de voorbereiding.

Enmaal de hele kern aanwezig op de training hebben we drie trainers om de spelers te observeren. Hoe reageren de spelers? Hoe gaan ze om met de stress en concurrentie? Hoe ontvangen de individuen de fysiologische prikkels die ze krijgen? Op dit niveau is het ook heel belangrijk dat de trainers tussen de spelers staan, niet erboven, dat creëert een kloof. Dat de deur van de trainersstaf steeds open staat. Momenteel gaat dit zeer goed. Als jonge snaken naar het trainersbureau komen om een familiaal probleem te doorspreken, dan weet je dat er vertrouwen is, dat er een bepaalde band is. Het is belangrijk dat je als trainersteam laat merken dat je bereikbaar bent voor de spelers.

De trainers zijn na de training ook geruime tijd beschikbaar. Op het veld, in de kleedkamer, waar dan ook, waar er op een meer informele wijze informatie gewisseld wordt. Deze informatie komt aan de oren van de drie trainers, waardoor we weten wat in de

Momenteel trainen we vijfmaal per week, in het lopende seizoen slechts twee maal per week. Dan kan de trainersstaf de spelers af en toe een gegronde uitzondering toestaan om niet aanwezig te zijn. Het is voor een speler immers mentaal veel makkelijker te aanvaarden dat er een training wegvalt van een druk programma dan dat er nog eentje extra op het programma gezet wordt.

groep leeft. Op provinciaal niveau is dat van zeer groot belang. Wat leeft in de groep? Hoe is de sfeer? Daar moet dagelijks aan gewerkt worden. Niet alleen door een spaghetti te gaan eten, maar door de dagdagelijkse omgang. Momenteel zien wij de spelers meer dan onze eigen vrouw. Dan weet je wel wat in hen omgaat”.

Welke test staan bij de start van de voorbereiding op het programma?

Daniël Nassen: “Bewust is er gekozen om geen tests af te nemen. Om een test echt adequaat te gebruiken moet je er ook de resultaten van zien. Een goede conditietest behoeft een lactaattest. Een hartslagmeter geeft je reeds een goede indicatie. Ben je actief in een profclub, waar je een heel jaar door bijna elke dag traint, dan zie ik het nut van tests wel in. Maar daar hebben we hier in eerste provinciale bewust voor

Op dit niveau is het ook heel belangrijk dat de trainers tussen de spelers staan, niet erboven, dat creëert een kloof. Dat de deur van de trainersstaf steeds open staat. Momenteel gaat dit zeer goed. Als jonge snaken naar het trainersbureau komen om een familiaal probleem te doorspreken, dan weet je dat er vertrouwen is, dat er een bepaalde band is.

Bewust is er bij de start van het nieuwe seizoen voor gekozen om geen conditietests af te nemen. Om een test echt adequaat te gebruiken moet je er ook de resultaten van zien.

Uiteraard is dit geen profclub en mag het trainersteam niet van deze spelers verwachten 'dat' wat van een prof verwacht wordt.

Wij hebben dit jaar een paar (verplichte) wedstrijden moeten spelen tegen ploegen uit vierde provinciale en dat is niet altijd prettig. De tegenstander trekt een muur op voor het doel en durft er af en toe wel eens brut ingaan. Met de onnodige blessures tot gevolg.

gepast. Je ziet snel wie in het dode seizoen iets heeft gedaan of niet. Een gebrek aan basisconditie kun je niet camoufleren. Dat betaal je later cash.

De enige test die we hadden was de gewichtscontrole. Bij de aanvang van de voorbereiding is iedereen gewogen, half augustus werd een tweede keer gewogen en net voor de eerste competitiewedstrijd wegen we een laatste maal. Maar we willen hier geen sanctie aan verbinden.

André Crabbe: "Het is meer een psychologisch spel. Spelers met een bepaald overgewicht kunnen zich plaatsten ten opzichte van medespelers en steken meestal een tandje bij om het eventuele overgewicht weg te werken. Het is tevens een kleine waardemeter. Een speler in vorm staat meestal ook 'scherp'".

Hoeveel weken voorzien jullie tussen de start van de voorbereiding en de eerste wedstrijd?

Daniël Nassen: "We hebben een cyclus van zes weken voorzien, waarvan de eerste twee weken vooral in het teken stonden van basisconditie. Er stond slechts één

kleine wedstrijd op het programma, na drie trainingen. Vanaf de eerste week planden we 5 trainingen per week. Na deze twee weken rustige opbouw heeft de ploeg, door een samenloop van omstandigheden, te veel wedstrijden moeten spelen, waardoor de voorbereiding verstoord werd. Je kan niet meer constructief en planmatig trainen. Een training plannen voor een wedstrijd is niet makkelijk. Na de wedstrijd is er recuperatie nodig.

De club neemt deel aan de beker van Tienen, de Beker van Brabant en de Beker van België. De beker van België is uiteraard graag meegenomen. We overleefden de eerste ronde verdiend tegen vierdeklasser en revelatie van de voorbije bekercampagne, Millen, en hadden in de tweede ronde ook onze kans om verder te gaan. De twee andere bekercampagnes, van Tienen en Brabant, zijn eerder verplichte nummers. Je kan er in het provinciale voetbal bijna niet omheen. Volgend jaar willen de trainers daarom ook een geheel andere voorbereiding met minder oefenwedstrijden".

André Crabbe: "Voor een team in eerste provinciale is een voorbereidingsprogramma met wedstrijden tegen een middenmotor uit bevordering een goede training, net als een wedstrijd tegen een topper uit tweede provinciale. Dit jaar speelden we meerdere wedstrijden tegen teams uit derde en vierde klasse. Dan staat het team veel op de toppen van de tenen".
Filip Vandenbosch: "Dat klopt, en af en toe heb je ook eens een tegenstander nodig uit eerste of tweede provinciale, waar je eens lekker kan tegen voetballen, je eens uitleven. Lager moet je echter niet gaan. Wij hebben dit jaar een paar (verplichte) wedstrijden moeten spelen tegen ploegen uit vierde provinciale en dat is niet altijd prettig. De tegenstander trekt een muur op voor het doel en durft er af en toe wel eens brut ingaan. Met de onnodige blessures tot gevolg. Bovendien leer je daar als ploeg niet zoveel uit. Dat is geen afbreuk willen doen aan deze teams, maar het zal volgend jaar minder in onze voorbereiding passen".

Daniël Nassen: "Het trainersteam leert wel veel uit de voorbereidingswedstrijden. Bepaalde tactische richtlijnen worden door sommige spelers niet opgepikt. De tactische rijpheid van de spelers wordt hier duidelijk ingeschat. Op technisch gebied merkten we dat de spelers een hoog niveau haalden, maar op tactisch vlak valt er nog veel bij te schaven. Vanuit deze bevindingen op tactisch vlak kan je de trainingen bijsturen, kan je de spelers individueel, alsook de groep tactisch richtlijnen geven. Bepaalde looplijnen worden aangeleerd. Als deze groep op tactisch vlak nog wat beter wordt, kunnen we tot 40 % sterker worden.

De wedstrijden tijdens de voorbereiding zien we als doorgedreven fysieke trainingen, daar waar de grote fysiologische prikkels gegeven worden. Spelers worden eens op een andere positie uitgespeeld. Vanaf de

eerste trainingen trouwens hebben we reeds tactische principes in de trainingen verwerkt. Dat houdt de oefenstof ook boeiend.

Tot het eind van de voorbereiding behouden we ons ritme van 5 trainingen per week. Daarna gaan we over naar een ritme van dinsdag - donderdag - weekendvoetbal tijdens het seizoen. Persoonlijk zie ik het zo dat we geen extra fysieke accenten leggen op één van beide dagen. Zowel op dinsdag als op donderdag kunnen we een fysiologische prikkel geven, maar ook werken aan de recuperatie, aan snelheid, aan tactiek, spelvormen. Op provinciaal niveau mag er zeker en vast wat variatie in de trainingen gebracht worden.

Trouwens hoe zou je de keuze van 'zware trainingsdag' maken? Op dinsdag, twee dagen na de wedstrijd een zware training plannen is niet ideaal. De tweede dag na een wedstrijd is immers de zwaarste dag, voor de spieren en gewrichten, maar ook mentaal. Als je het accent op donderdag legt zit je reeds kort voor de volgende wedstrijd. Daarom een duidelijke mix van inspanning en tactiek tijdens de twee trainingen. Dat maakt het voor de spelers ook aangenaam.

In de opwarming brengen we steeds inspeelvormen, zonder opgelegde oefeningen. Het klassieke armpjes draaien wat je nog veel ziet op de velden is er bij ons niet bij. Elke inspeelvorm legt weer het accent op techniek. Hoe speel je de bal best correct in? Hoe hard? Deze techniekvormen zijn op elk niveau zeer belangrijk.

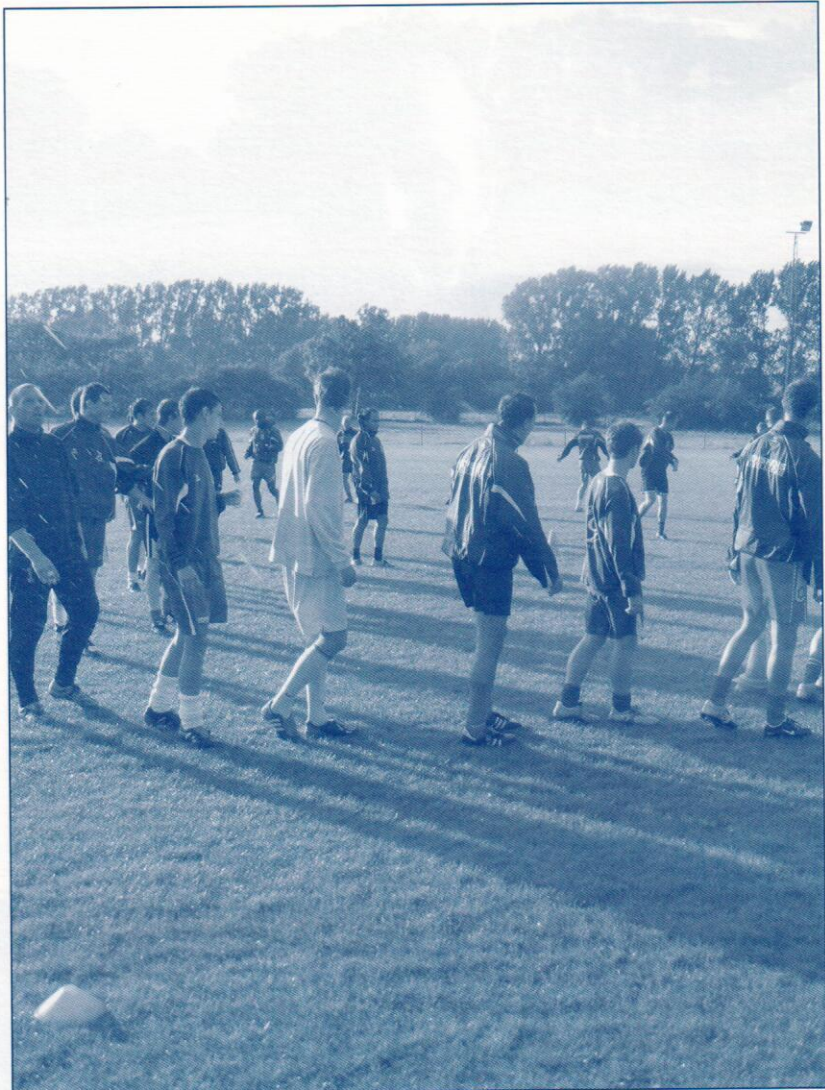
Hoe belastend zijn vijf trainingen voor deze groep, dit zowel op mentaal als op fysiek vlak? En wat met de echtgenotes?

Daniël Nassen: "Op dit ogenblik merken we geen probleem. De groep voelt zich goed, het is een jong en ambitieus project en we trachten de trainingen zo gevarieerd mogelijk te houden. Uiteraard zullen er af en toe eens een paar dames klagen over de enorme tijdsbesteding, maar daartegenover staat dat de trainersgroep ook heel soepel wil zijn en als spelers naar een feest moeten, of naar een andere bijeenkomst, dat de trainers dit zonder probleem aanvaarden. Het is geen hoofdberoep voor deze jongens. De discipline komt voornamelijk van de groep zelf".

Welk spelsysteem wil het team spelen?

Daniël Nassen: "Wij gaan ervan uit dat we achteraan met vier op een lijn spelen, met op het middenveld een ruit, vooraan met twee spitsen. Achteraan centraal beschikken we bovendien over spelers die op eerste en tweede klasse gespeeld hebben. Dit zullen dan achteraan ook de sturende kracht zijn in ons team.

Als je met drie vooraan wil spelen, moet je hele snelle flanken hebben, wat we ontberen. Daarom opteren we op basis van het aanwezige spelerspotentieel voor twee spitsen. We kunnen niet spelen zoals Ajax, dat

Voor een team in eerste provinciale is een voorbereidingsprogramma met wedstrijden tegen een middenmotor uit bevordering een goede training, net als een wedstrijd tegen een topper uit tweede provinciale.

beseffen we. Verleden jaar speelde Oorbeek een serie lager, en daar konden de flanken wel het verschil maken. Maar afhankelijk van onze speler moeten we tactische aanpassingen doen in ons team. Wij hebben op dit ogenblik bijvoorbeeld de keuze tussen vier goede spitsen. Afhankelijk van het type spits dat we gebruiken zal de invulling van zijn taak vooraan anders zijn. Wij gaan uit van de potentiële spelers, en plaatsen deze in functie van hun kwaliteiten op het bord.

We spelen met toepassing van de principes van de zone. Iedereen kent zijn positie en taak in het systeem. In zoals in elke ploeg hebben wij ook spelers die defensief moeten denken, maar beschikken wij toch voornamelijk over een aanval gericht team, met veel technische bagage dat wil uitvoetballen".

Welke directieven zijn er voor zaalvoetbal tijdens de zomerperiode?

Daniël Nassen: "Het trainersteam ziet liever dat veldvoetballers überhaupt niet zaalvoetballen, ook niet tijdens de zomerperiode. De trainers zijn met het bestuur overeen gekomen dat de combinatie niet uit-

Vanuit de bevindingen tijdens de wedstrijd op tactisch vlak kunnen de trainers de trainingen bijsturen, kan je de spelers individueel, alsook de groep tactisch richtlijnen geven.

Als je met drie vooraan wil spelen, moet je hele snelle flanken hebben, wat we ontberen. Daarom opteren we op basis van het aanwezige spelerspotentieel voor twee spitsen. We kunnen niet spelen zoals Ajax, dat beseffen we.

gesloten is. Maar de meeste spelers, en dat typeert het groepsgevoel, zijn op eigen initiatief gestopt met zaalvoetbal. Dit omdat ze hier alles willen geven voor hun voetbalploeg”.

Filip Vandenbosch: “Vroeger was het net omgekeerd. De spelers die in eerste en tweede klasse speelden en in hun nadagen wat kwamen uitbollen en voetbal in eerste provinciale combineerden dit met zaalvoetbal”.

Daniël Nassen: “Bij de start van de voorbereiding hebben we de spelers bijeen geroepen en hen gevraagd een spelersraad te vormen. Deze raad heeft een aantal regels opgesteld, de klassiekers van wat als je te laat komt... door dit uit de kern van het team te laten komen, behaal je volgens ons de beste resultaten. Wij willen niet steeds met boetes zwaaien, de verantwoordelijkheid ligt nu bij de groep”.

In de opwarming brengen we steeds inspeelvormen, zonder opgelegde oefeningen.

Het klassieke armpjes draaien wat je nog veel ziet op de velden is er bij ons niet bij.

Elke inspeelvorm legt weer het accent op techniek. Deze techniekvormen zijn op elk niveau zeer belangrijk.

AGENDA KBVB

Datum	Waar	Wat	Info
Nationale A-ploeg			
04/09/2004	Stade Du Pays (Charleroi)	België - Litouwen	Eerste kwalificatiewedstrijd WB 2006
09/10/2004	R.C. Santander	Spanje - België	Tweede kwalificatiewedstrijd WB 2006
Jeugd - 15 jaar			
08/09/2004	Aalter		Training
22/09/2004	Wolvertem		Training
29/09/2004	Blégny		Training
Jeugd - 16 jaar			
15/09/2004		Austria - Belgium	Friendly
18/10-21/10	x (Switzerland)		Tournament
19/10/2004	x (Switzerland)	Belgium - Scotland	Tournament
20/10/2004	x (Switzerland)	Belgium - Switzerland	Tournament
Jeugd - 17 jaar			
15/09/2004	Breda	Nederland - België	Vriendschappelijke wedstrijd
17/10-24/10	Bosnië	EK	
19/10/2004	Bosnië	EK	Belgium - Estland
21/10/2004	Bosnië	EK	Belgium - Bosnië
23/10/2004	Bosnië	EK	Belgium - France
Jeugd - 18 jaar			
14/09/2004		Zwitserland - België	
16/09/2004		Zwitserland - België	
Jeugd - 19 jaar			
02/09/2004	(Serbia)		
03/09/2004	(Serbia)		
04/10-10/10	(Belgium)		
06/10/2004	(Belgium)	België - Turkije	
08/10/2004	(Belgium)	België - San- Marino	
10/10/2004	(België)	België - Schotland	
Dames A-team			
26/09/2004		België - Denemarken	

Maandag 20 september 2004, 20 uur
Mediadebat jeugdopleiding,
VUB - campus Etterbeek 'Aula Q'

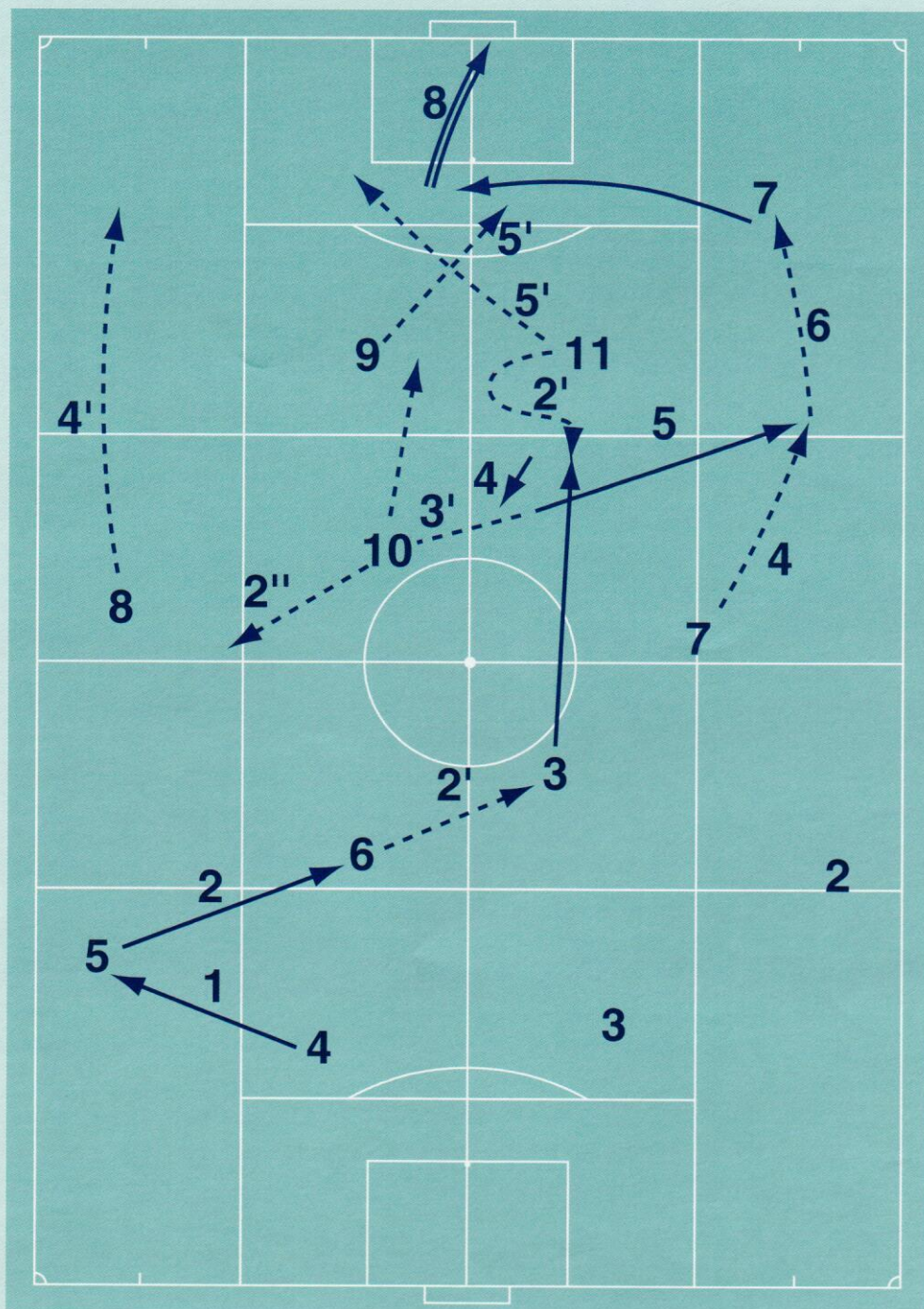
Looplijnen zonder tegenstand

- 4 speelt in op 5
- 5 speelt in op 6
- 6 drijft door naar rechts, terwijl 10 naar links schuift om de opening te maken van 6 => 11
- 11 doet de juiste vooractie om zich los te maken van de verdediger
- 10 biedt zich via vooractie aan, 11 kaatst terug op 10
- ondertussen zoekt 7 de ruimte op en krijgt de bal toegespeeld van 10
- 7 drijft met de bal op snelheid verder en geeft een goede voorzet
- 1ste paal wordt bezet door inlopende 9
- 2de paal door 11 en 8
- 16 m wordt bezet door 10

=> De oefening wordt ook langs rechterkant uitgevoerd.

=> Benodigdheden: 1 bal en 11 spelers

=> Ruimte: ganse speelveld

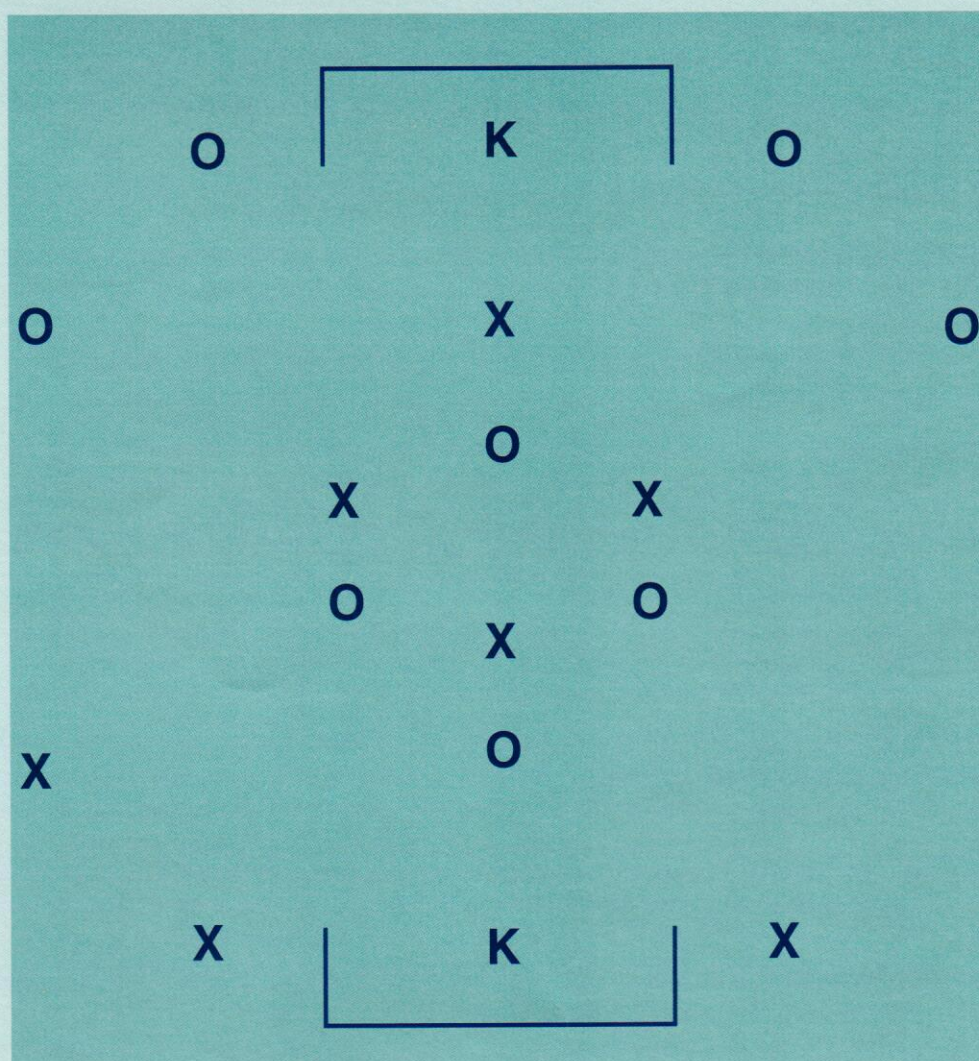

Partijvorm: 4 + K : 4 + K + kaatsers

- => 2 ploegen van 4 spelen tegen elkaar een wedstrijd waarbij ze gebruik kunnen maken van 4 kaatsers (2 naast het doel en 2 lateraal)
- => Duur = 5', daarna spelen de andere 2 x 4 ploegen tegen elkaar
- => De kaatsers hebben maximum 1 baltoets
- => Scoren via kaatsers (in 1 tijd) telt dubbel
- => Totale duur: 40'

Doelstelling:

- Efficiëntie in afwerking
- Snel overschakelen balverlies, balbezit
- Defensief: tegenstander zo snel mogelijk vastzetten en het scoren beletten
- Offensief: goede organisatie en gebruik maken van kaatsers

Inspeelvorm: waarbij niet zozeer het accent wordt gelegd op de snelheid van uitvoering maar wel speciale aandacht wordt gevraagd voor de vooracties, de coaching en de juiste passing.

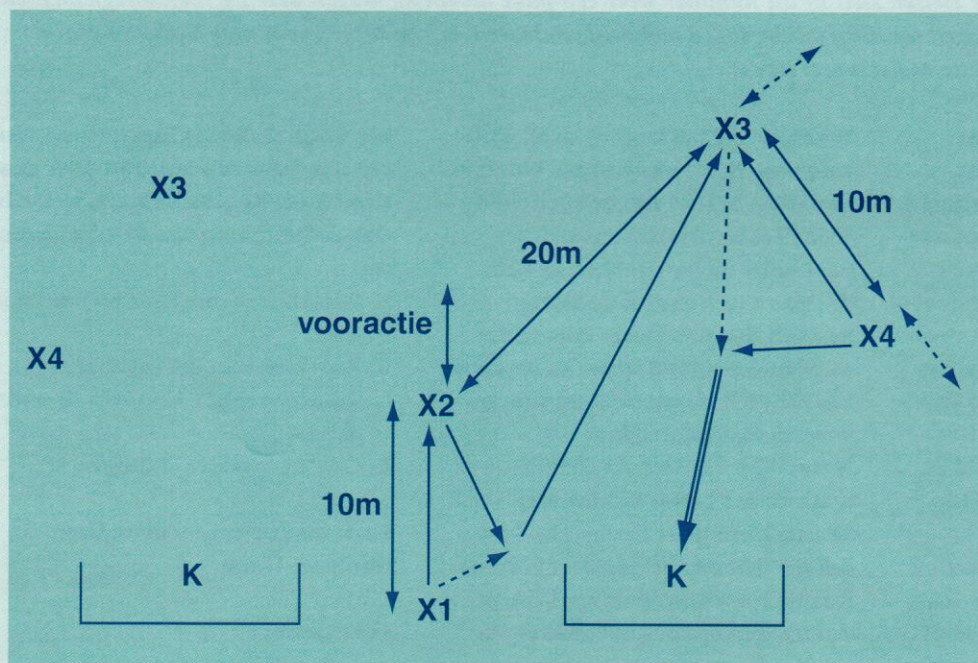
- X1 speel X2 (vooractie) in, X2 kaatst schuin terug naar X1
- X1 speelt X3 (vooractie) aan die dan X4 (vooractie) aanspeelt
- X4 kaatst terug en X3 werkt af

Plaatswissel: X1 => X2 => X3 => X4

X4 neemt bal en sluit aan bij de beginpositie

Duur: 15'

Benodigdheden Kegeltjes
 Ballen
 2 duiveltjesdoelen

Quiz: de voetbalvragen en antwoorden

Prof. Werner Helsen, KUL

Professor Werner Helsen stelt in dit nummer weer een paar moeilijke vragen over de voetbalreglementen en licht de vorige vragen toe. Blijf ons bestoken met juiste antwoorden, wij zorgen voor mooie prijzen voor de winnaar(s). De redactie wenst u veel succes.

Vraag 37. Terwijl een strafschoep tegen zijn ploeg genomen wordt, wordt een verdediger in de nabijheid van het doel buiten het speelveld verzorgd. De strafschoep is correct genomen en de bal komt via de doelwachter terug. De speler die de strafschoep genomen heeft haast zich om hem te hernemen, maar sneller dan hijzelf komt de speler die zich liet verzorgen terug op het speelveld en ontzet de bal over de doellijn. Hoe wordt het spel verder gezet?

C is het juiste antwoord. Het spel moet stil gelegd worden en bovendien moet er een waarschuwing gegeven worden aan de verdediger omdat hij zonder toelating terug op het speelveld gekomen is. Het spel wordt dus hernomen met een indirecte vrije trap op de plaats waar de bal zich bevond als het spel onderbroken werd (Regel 3 - blz 14 - Overtredingen - spelhervatting).

Eigenlijk had de scheidsrechter moeten eisen, nog vooraleer het signaal te geven voor het nemen van de strafschoep, dat de gekwetste speler niet verzorgd werd in de zone achter het doel. De scheidsrechter kan niet overwegen de strafschoep te doen hernemen omdat de bal in het spel was als de foutieve speler terug op het speelveld gekomen is

Vraag 38. Vlak voor het doel krijgt de scheidsrechter de bal in het gezicht. Hierdoor kan hij het spel een tijdje niet meer volgen. In deze periode wordt een doelpunt gescoord. Wat beslist de scheidsrechter?

Antwoord B is de juiste oplossing. Hij neemt pas een beslissing nemen nadat hij zijn assistent scheidsrechter(s) heeft geraadpleegd.

Vraag 39. Bij het begin van elke nieuwe competitie worden vaak wijzigingen aangebracht aan de spelregels. Sinds 1 juli wordt het uittrekken van het truitje na het scoren van een doelpunt op een andere manier bestraft dan voorheen. Hieronder worden een aantal situaties beschreven die zich recent hebben voorgedaan in topwedstrijden.

Situatie 1: een speler trekt zijn shirt uit en draait dit met 1 hand molenwiekend rond.

Situatie 2: een speler trekt met beide handen zijn shirt over het hoofd tot in de nek.

Situatie 3: een speler trekt met beide handen zijn shirt omhoog en bedekt er zijn hoofd mee.

Situatie 4: een speler ontbloot de romp door met beide handen zijn shirt omhoog te brengen tot net onder de kin

Welk van de onderstaande stellingen is juist?

- A. Alleen in de eerste situatie krijgt de speler een gele kaart.
- B. Zowel in situatie 1 als 2 wordt de speler telkens een gele kaart getoond.
- C. Zowel in situatie 3 als 4 wordt de speler geen gele kaart getoond.
- D. Alleen in de vierde situatie krijgt de speler geen gele kaart.

Vraag 40. Ook het geduw en vooral het truitje-trek in de rechthoek bij een hoekschoep of een vrijschoep vanop één van de flanken is een bijzonder aandachtspunt. Als een verdediger probeert te verhinderen (eens de hoekschoep of vrijschoep is getrapt) dat een aanvaller de bal kan spelen door hem met zijn armen tegen te houden of als een verdediger poogt

het normale bewegingsverloop van een aanvaller te verstoren door aan zijn truitje te gaan hangen, welke is dan de beslissing van de scheidsrechter?

- A. Strafschoep en rode kaart voor de verdediger.
- B. Rode kaart voor de verdediger.
- C. Strafschoep en gele kaart voor de verdediger.
- D. Gele kaart voor de verdediger.

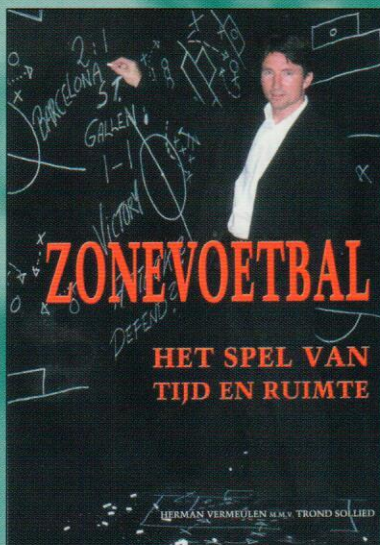
En de winnaar van de quiz is: Degerickx Marijn uit Tienen.

Gefeliciteerd!

Tot slot, wil jij het truitje van je favoriete Rode Duivel? Antwoord dan snel de quizvragen. Gelieve de naam van je favoriet te vermelden in je mail. Naast deze mooie prijs voorzien wij ook echte wedstrijd ballen, FIFA gekeurd en een hoop andere mooie gadgets.

Blijf ons dus bestoken met e-mails. Wilt u ook in aanmerking komen voor een mooie prijs, stuur dan uw antwoord vóór 15/9/2004 door naar Kristof Geeraerts, Liefdestraat 37, B - 3300 Tienen of mail naar fg.partners@telenet.be.

Vergeet vooral uw adres niet te vermelden. Wij wensen u alvast veel succes!

Zonevoetbal, het spel van tijd en ruimte

Steeds meer teams in het internationale voetbal passen de principes van zonevoetbal toe. Deze spelopvatting kent heel specifieke verdedigende, opbouwende en aanvallende principes. Zonevoetbal betekent vooral deskundig omgaan met tijd en ruimte. Dit vakboek voor trainers op alle niveaus bevat een gedetailleerde, heldere omschrijving van de belangrijkste uitgangspunten van het zonevoetbal.

Het boek is geschreven door Herman Vermeulen, ex-trainer van AA Gent, die in zijn denkwijze over het zonevoetbal vooral geïnspireerd is door de Noorse coach Trond Sollied. Deze zeer succesvolle trainer, werkzaam bij Club Brugge, komt in het eerste hoofdstuk zelf aan het woord.

Daarnaast komen in dit boek ook de opvattingen van andere trainers aan bod over veldbezetting, de automatismen en het leerproces van teams die kiezen voor zonevoetbal.

Het boek 'De zone van de waarheid' vormde het concept voor deze geheel vernieuwde uitgave. De gedetailleerd uitgewerkte trainingen (spel- en wedstrijdvormen) zijn voor elke trainer een hulpmiddel bij het trainen van:

- het spelen van balbezit, snelle balcirculatie;
- balgeoriënteerd dekken;
- vooruit verdedigen (fore checking);
- omschakelen bij balbezit en balverlies.

ANTWOORDKAART

Stuur dit formulier naar F&G Partners bvba, Leiebos 25 b A2, B-2170 Antwerpen
Of e-mail naar FG-partners@telenet.be.

- ☐ Ja, ik bestel het boek Zonevoetbal, het spel van tijd en ruimte. Ik betaal slechts 24 € + 4 € verzendingskosten.

Voornaam en naam: _____

Functie: _____

Straat: _____ Nummer: _____

Postcode: _____ Gemeente: _____

Tel.: _____ Fax: _____

E-mail: _____

Datum: _____

Handtekening: _____

D020-BC

De door u verstrekte gegevens worden opgenomen in het bestand van F&G Partners, Leiebos 25 b A2, B-2170 Antwerpen. Deze gegevens zullen gebruikt worden in het kader van uw contractuele relatie met ons en dienen ons toe te laten u regelmatig op de hoogte te houden van onze producten en diensten. Wij kunnen uw gegevens eveneens overmaken aan derden voor direct marketing doeleinden.
De Privacy-Wet verleent u een recht om kosteloos mededeling en verbetering van uw gegevens te vragen.
O Ik wens geen informatie te ontvangen m.b.t. de producten en diensten van F&G Partners BVBA en/of van derden.

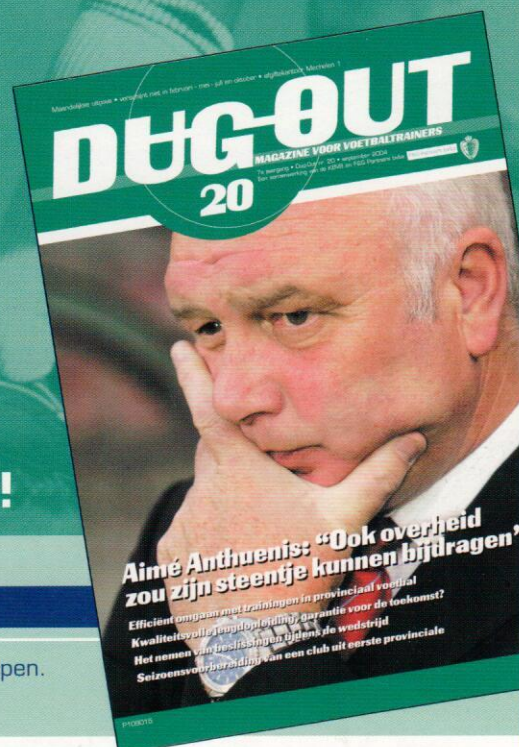
Dug-Out

het lijfblad van de Belgische voetbaltrainer!

Haal nu uw eigen exemplaar in huis!

ANTWOORDKAART

Stuur dit bestelformulier naar F&G Partners, Leiebos 25 b A2, B-2170 Antwerpen.
Of e-mail naar FG-Partners@pandora.be.

- ☐ Ja, ik wil mijn eigen exemplaar van Dug-Out ontvangen. Ik neem een abonnement op het vakmagazine Dug-Out. Ik betaal nu slechts € 75,88 en ontvang 8 keer per jaar mijn eigen exemplaar van Dug-Out.

Voornaam en naam:

Functie:

Straat: Nummer:

Postcode: Gemeente:

Tel.: Fax:

F&G Partners bvba E-mail:

Datum: Handtekening:

Het abonnement loopt voor 1 jaar en wordt stilzwijgend verlengd tot wederopzegging.
Verzendkosten en BTW inbegrepen. Prijswijzigingen voorbehouden. Betaal pas na ontvangst van de factuur.
De door u verstrekte gegevens worden opgenomen in het bestand van F&G Partners, Leiebos 25 b A2, B-2170 Antwerpen. Deze gegevens zullen gebruikt worden in het kader van uw contractuele relatie met ons en dienen ons toe te laten u regelmatig op de hoogte te houden van onze producten en diensten. Wij kunnen uw gegevens eveneens overmaken aan derden voor direct marketing doeleinden.
De Privacy-Wet verleent u een recht om kosteloos mededeling en verbetering van uw gegevens te vragen.
O ik wens geen informatie te ontvangen m.b.t. de producten en diensten van F&G Partners BVBA en/of van derden.